

Официален вестник на Европейския съюз

С 6

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
9 януари 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/С 006/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

Общ съд

2017/С 006/02 Назначаване на Секретаря 2

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/С 006/03 Дело С-448/14: Решение на Съда (пети състав) от 9 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Davitas GmbH/Stadt Aschaffenburg (Преюдициално запитване — Нови храни и нови хранителни съставки — Регламент (ЕО) № 258/97 — Член 1, параграф 2, буква в) — Понятие „храни и хранителни съставки с нова първична молекулна структура) 3

2017/С 006/04 Дело С-465/14: Решение на Съда (първи състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/F. Wieland, H. Rothwangl (Преюдициално запитване — Членове 18 ДФЕС и 45 ДФЕС — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕО) № 1408/71 — Членове 3 и 94 — Регламент (ЕО) № 859/2003 — Член 2, параграфи 1 и 2 — Осигуряване за старост и осигуряване за смърт — Бивши моряци, които са граждани на трета държава, станала членка на Европейския съюз през 1995 г. — Изключване на правото на обезщетения за старост) 4

BG

2017/C 006/05	Дело C-506/14: Решение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy/Työ- ja elinkeinoministeriö (Преюдициално запитване — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Метод за безплатно разпределяне на квоти — Изчисляване на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност — Прилагане на единния коефициент за междусекторна корекция към инсталациите в отраслите, изложени на значителен риск от изтичане на въглерод — Определяне на продуктовия показател за течни черни метали — Решение 2011/278/ЕС — Член 10, параграф 9 — Приложение I — Валидност)	5
2017/C 006/06	Дело C-537/14 P: Решение на Съда (осми състав) от 27 октомври 2016 г. — Debonair Trading Internacional Ld ^a /Groupe Léa Nature SA, Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 — Фигуративна марка, съдържаща словните елементи „SO'BiO étic“ — Възражение на притежателя на словни и фигуративни марки на Европейския съюз и национални, съдържащи словния елемент „SO...?“ — Отказ да се регистрира марката)	6
2017/C 006/07	Дело C-554/14: Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — Наказателно производство срещу Атанас Огнянов (Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2008/909/ПВР — Член 17 — Право, приложимо към изпълнението на наказанието — Тълкуване на национална норма на изпълняващата държава, която предвижда намаляване на наказанието лишаване от свобода поради положен от осъденото лице труд по време на задържането му в издаващата държава — Правно действие на рамковите решения — Задължение за съответстващо тълкуване)	6
2017/C 006/08	Дело C-590/14 P: Решение на Съда (десети състав) от 26 октомври 2016 г. — Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/Alouminion tis Ellados VEAE, предишно Alouminion AE, Европейска комисия (Обжалване — Държавни помощи — Производство на алуминий — Предоставена с договор преференциална тарифа за електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Прекратяване на договора — Спиране по съдебен ред на последиците от прекратяването на договора — Решение, с което помощта се обявява за неправомерна — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Понятия за съществуваща помощ и за нова помощ — Разграничаване)	7
2017/C 006/09	Дело C-611/14: Решение на Съда (пети състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Retten i Glostrup — Дания) — Наказателно производство срещу Canal Digital Danmark A/S (Преюдициално запитване — Нелоялни търговски практики — Директива 2005/29/ЕО — Членове 6 и 7 — Реклама на абонамент за сателитна телевизия — Цена на абонамента, която освен месечната абонаментна такса включва и шестмесечна такса за необходимата карта за декодиране на сигнала — Шестмесечна такса, която не е посочена или е представена по-незабележимо от месечната — Заблуждаващо действие — Заблуждаващо бездействие — Транспониране на разпоредба от директива единствено в документите от подготвителните работи по транспониращия национален закон, но не и в самия текст на този закон)	8
2017/C 006/10	Дело C-613/14: Решение на Съда (трети състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited (Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Компетентност на Съда — Понятие за „разпоредба от правото на Съюза“ — Директива 89/106/ЕИО — Сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки по отношение на строителните продукти — Стандарт, одобрен от Европейския комитет по стандартизация (CEN) по силата на възлагане от Европейската комисия — Публикуване на стандарта в Официален вестник на Европейския съюз — Хармонизиран стандарт EN 13242:2002 — Национален стандарт, транспониращ хармонизиран стандарт EN 13242:2002 — Съдебен спор с договорен характер между частноправни субекти — Метод за установяване на (не-) съответствието на продукт с национален стандарт, транспониращ хармонизиран стандарт — Момент на установяване на (не-) съответствието на продукт с този стандарт — Директива 98/34/ЕО — Процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти — Приложно поле)	9

2017/C 006/11	Дело C-41/15: Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от High Court — Ирландия) — Gerard Dowling и др./Minister for Finance (Регламент № 407/2010/ЕС — Европейски механизъм за финансово стабилизиране — Решение за изпълнение 2011/77/ЕС — Финансова помощ за Ирландия от страна на Европейския съюз — Рекапитализация на национални банки — Дружествено право — Втора директива 77/91/ЕИО — Членове 8, 25 и 29 — Рекапитализация на банка посредством съдебно разпореждане — Увеличаване на акционерния капитал без решение на общото събрание и без предлагане на емитираните акции за преференциално записване на съществуващите акционери — Емитиране на нови акции на стойност, която е по-ниска от номиналната им стойност)	10
2017/C 006/12	Дело C-42/15: Решение на Съда (трети състав) от 9 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Dunajská Streda — Словакия) — Home Credit Slovakia a.s./Klára Bíróová (Преюдициално запитване — Директива 2008/48/ЕО — Защита на потребителите — Потребителски кредит — Член 1, член 3, буква м), член 10, параграфи 1 и 2, член 22, параграф 1 и член 23 — Тълкуване на изразите „на хартиен носител“ и „на друг траен носител“ — Договор, препращащ към друг документ — Изискване за „писмена форма“ по смисъла на националното право — Предоставяне на изискваната информация чрез посочване на обективни критерии — Данни, които трябва да съдържа срочният договор за кредит — Последници от липсата на задължителната информация — Пропорционалност)	11
2017/C 006/13	Дело C-43/15 P: Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), LG Electronics Inc. (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на фигуративна марка, съдържаща словните елементи „compressor technology“ — Възражение на притежателя на словните марки „KOMPRESSOR PLUS“ и „KOMPRESSOR“ — Частичен отказ за регистрация — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 60 — Регламент (ЕО) № 216/96 — Член 8, параграф 3 — „Акцесорна“ жалба — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Слаб отличителен характер на по-ранните национални марки — Вероятност от объркване)	12
2017/C 006/14	Дело C-114/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Pau — Франция) — Наказателно производство срещу Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) и др. (Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Количествени ограничения — Паралелен внос на ветеринарни лекарствени продукти — Директива 2001/82/ЕО — Член 65 — Национален режим за предварително разрешение — Изключване на възможността животновъди да се ползват от опростената процедура за издаване на разрешително за пускане на пазара — Задължение за притежаване на разрешително за извършване на търговия на едро — Задължение за притежаване на обект на територията на държавата членка по вноса — Задължения за фармакологична бдителност)	12
2017/C 006/15	Дело C-149/15: Решение на Съда (пети състав) от 9 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Liège — Белгия) — Sabrina Wathelet/Garage Bietheres & Fils SPRL (Преюдициално запитване — Директива 1999/44/ЕО — Продажба и гаранции на потребителските стоки — Приложно поле — Понятието „продавач“ — Посредник — Изключителни обстоятелства)	13
2017/C 006/16	Дело C-195/15: Решение на Съда (пети състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — SCI Senior Home, под съдебен надзор/Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Производства по несъстоятелност — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Член 5 — Понятие за вещни права на трети лица — Публичноправна тежест, обременяваща недвижимите имоти и гарантираща събирането на данъка върху недвижимите имоти)	14
2017/C 006/17	Дело C-211/15 P: Решение на Съда (първи състав) от 26 октомври 2016 г. — Orange, по-рано France Télécom/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Френската република на France Télécom — Реформа на финансирането на пенсиите на държавните служители, работещи за France Télécom — Намаляване на насрещната престация, дължима от France Télécom на държавата — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар при определени условия — Понятие за помощ — Понятие за икономическо предимство — Селективност — Засягане на конкуренцията — Изопачаване на факти — Липса на мотиви — Замяна на мотиви)	14

2017/C 006/18	Дело C-212/15: Решение на Съда (пети състав) от 9 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Mureș — Румъния) — ENEFI Energiahatékonysági Nyrt/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Производство по несъстоятелност — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Член 4 — Правна уредба на държава членка на последиците за непредявените в производството по несъстоятелност вземания — Потасяване — Данъчен характер на вземането — Ирелевантност — Член 15 — Понятие за „висящи правни спорове“ — Производство за принудително изпълнение — Изключване)	15
2017/C 006/19	Дело C-220/15: Решение на Съда (трети състав) от 27 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на стоки — Директива 2007/23/ЕО — Пускане на пазара на пиротехнически изделия — Член 6 — Свободно движение на пиротехнически изделия, които са в съответствие с изискванията на директивата — Национално законодателство, което обуславя пускането на пазара на пиротехнически изделия от допълнителни изисквания — Задължение за предварително нотифициране пред национален орган, който има право да контролира и изменя инструкциите за употреба на пиротехническите изделия)	16
2017/C 006/20	Дело C-243/15: Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Lesoochrannárske zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 92/43/ЕО — Опазване на естествените местообитания — Член 6, параграф 3 — Орхуска конвенция — Участие на обществеността в процеса на вземането на решения и достъп до правосъдие по въпросите на околната среда — Членове 6 и 9 — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита — Проект за изграждане на ограждение — Защитена зона „Strážovské vrchy“ — Административно производство по издаване на разрешително — Организация за опазване на околната среда — Искане за получаването на статут на страна в производството — Отхвърляне — Съдебно обжалване)	16
2017/C 006/21	Дело C-269/15: Решение на Съда (десети състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie — Belgique) — Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad (Преюдициално запитване — Социално осигуряване — Регламент (ЕО) № 1408/71 — Член 4 — Материално приложно поле — Удържки от предвидените в закон пенсии за осигурителен стаж и възраст, както и от всякакви други допълнителни престации — Член 13 — Определяне на приложимото законодателство — Местоживее в друга държава членка)	17
2017/C 006/22	Дело C-276/15: Решение на Съда (първи състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, в качеството на собственик (Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 1 — Лекарствени продукти, които са промишлено приготвени или са произведени по метод, включващ промишлен процес — Член 3, точка 2 — Галенов препарат)	18
2017/C 006/23	Дело C-290/15: Решение на Съда (втори състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Patrice D'Oultremont и др./Région wallonne (Преюдициално запитване — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Директива 2001/42/ЕО — Член 2, буква а) и член 3, параграф 2, буква а) — Понятие за планове и програми — Въведени с нормативно постановление условия за изграждане на вятърни генератори — Разпоредби по-конкретно относно мерките за безопасност, контрол, възстановяване и сигурност и норми за нивото на шума, определени с оглед на отражението им върху зоните)	19
2017/C 006/24	Дело C-292/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Vergabekammer Südbayern — Германия) — Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Обществени услуги за пътнически превоз с автобуси — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Член 4, параграф 7 — Подизпълнение — Задължение на оператора да извърши самостоятелно голяма част от обществените услуги за пътнически превоз — Обхват — Член 5, параграф 1 — Процедура за възлагане на обществената поръчка — Възлагане на обществената поръчка в съответствие с Директива 2004/18/ЕО)	20

2017/C 006/25	Дело C-428/15: Решение на Съда (трети състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Child and Family Agency/J. D. (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 15 — Прехвърляне на делото на съд на друга държава членка — Приложно поле — Условия за прилагане — По-подходящ съд — Висш интерес на детето)	21
2017/C 006/26	Дело C-468/15 P: Решение на Съда (девети състав) от 26 октомври 2016 г. — PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH (Обжалване — Дъмпинг — Регламенти за изпълнение (ЕС) № 1138/2011 и (ЕС) № 1241/2012 — Внос на някои мастни алкохоли и техните смеси с произход от Индия, Индонезия и Малайзия — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграф 10, буква и) — Корекция — Функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона — Член 2, параграф 10, първа алинея — Симетрия между нормалната стойност и експортната цена — Принцип на добра администрация)	22
2017/C 006/27	Дело C-482/15 P: Решение на Съда (десети състав) от 26 октомври 2016 г. — Westermann Lernspielverlage GmbH, по-рано Westermann Lernspielverlag GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (Обжалване — Заявка за марка на Европейския съюз — Фигуративна марка, съдържаща словните елементи „bambino“ и „lùk“ — Производство по възражение — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, съдържаща словния елемент „bambino“ — Частичен отказ да се регистрира марката — Отмяна на по-ранната марка, на която се основава възражението — Писмо на жалбоподателя, с което уведомява Общия съд за тази отмяна — Отказ на Общия съд да включени писмото в преписката по делото — Липса на мотиви)	22
2017/C 006/28	Дело C-439/16 PPU: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — Наказателно производство срещу Емил Милев (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива (ЕС) 2016/343 — Членове 3 и 6 — Прилагане във времето — Съдебен контрол на задържането под стража на подсъдим — Национална правна уредба, която в съдебната фаза на производството забранява да се обсъжда наличието на обосновано предположение, че подсъдимият е извършил престъпление — Противоречие с член 5, точка 1, буква с) и точка 4 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи — Свобода на преценка относно това дали да приложат посочената конвенция, предоставена на националните юрисдикции от националната съдебна практика)	23
2017/C 006/29	Дело C-317/16 P: Жалба, подадена на 2 юни 2016 г. от Украйна срещу определението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 11 март 2016 г. по дело T-346/14, Yanukovych/Съвет	23
2017/C 006/30	Дело C-318/16 P: Жалба, подадена на 2 юни 2016 г. от Украйна срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 11 март 2015 г. по дело T-347/14, Yanukovych/Съвет	24
2017/C 006/31	Дело C-319/16 P: Жалба, подадена на 2 юни 2016 г. от Украйна срещу определението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 11 март 2015 г. по дело T-348/14, Yanukovych/Съвет	24
2017/C 006/32	Дело C-488/16 P: Жалба, подадена на 13 септември 2016 г. от Bundesverbandes Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 5 юли 2016 г. по дело T-167/15, Bundesverband Souvenir- Geschenke — Ehrenpreise e.V./Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	24
2017/C 006/33	Дело C-519/16: Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Португалия), постъпило на 5 октомври 2016 г. — Superfoz — Supermercados L. ^{da} /Fazenda Pública	26

2017/C 006/34	Дело C-531/16: Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 18 октомври 2016 г. — Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras/„Specializuotas transportas“ UAB	27
2017/C 006/35	Дело C-532/16: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 18 октомври 2016 г. — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Дело C-540/16: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 25 октомври 2016 г. — UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Дело C-541/16: Иск, предявен на 25 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Дания	30
2017/C 006/38	Дело C-543/16: Иск, предявен на 27 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия	31
Общ съд		
2017/C 006/39	Дело T-579/14: Решение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Birkenstock Sales/EUIPO (Изображение на мотив от взаимно пресичащи се вълнообразни линии) (Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка, която изобразява мотив от взаимно пресичащи се вълнообразни линии — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Повърхностен мотив — Полагане на повърхностен мотив върху опаковката на стока)	33
2017/C 006/40	Дело T-67/15: Решение на Общия съд от 10 ноември 2016 г. — Polo Club/EUIPO — Lifestyle Equities („POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз „BEVERLY HILLS POLO CLUB“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Представяне на допълващи доказателства — Право на преценка, предоставено от член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 — Частично препращане на делото пред отдела по споровете — Член 64, параграфи 1 и 2 от Регламент № 207/2009)	33
2017/C 006/41	Дело T-184/15: Решение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Trivisio Prototyping/Комисия (Финансова помощ — Шеста рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Договори относно проектите ULTRA, CINESPACE и IMPROVE — Частично изменение на квалификацията на жалбата — Решение, представляващо изпълнително основание — Член 299 ДФЕС — Арбитражна клауза — Допустими разходи — Възстановяване на платените суми)	34
2017/C 006/42	Дело T-290/15: Решение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Smarter Travel Media/EUIPO (SMARTER TRAVEL) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „SMARTER TRAVEL“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Равно третиране)	35
2017/C 006/43	Дело T-315/15: Решение на Общия съд от 17 ноември 2016 г. — Vince/EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ELECTRIC HIGHWAY“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	35

2017/C 006/44	Дело T-579/15: Решение на Общия съд от 8 ноември 2016 г. — For Tune/EUIPO — Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „fortune“ — По-ранна германска словна марка „FORTUNE-HOTELS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	36
2017/C 006/45	Дело T-157/16 P: Решение на Общия съд от 17 ноември 2016 г. — Fedtke/ЕИСК (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Чисто потвърдителен акт — Съществени нови обстоятелства — Тежест на доказване)	36
2017/C 006/46	Дело T-746/15: Определение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Biofa/Комисия (Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2069 — Одобряване на основното вещество натриев хидрогенкарбонат — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	37
2017/C 006/47	Дело T-12/16: Определение на Общия съд от 7 октомври 2016 г. — Словения/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Словения — Приемане на решение за изпълнение (ЕС) 2016/1059 — Липса на основание за произнасяне по същество)	38
2017/C 006/48	Дело T-281/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 11 ноември 2016 г. — Solelec и др./Парламент (Обезпечително производство — Обществени поръчки за строителство, — Тръжна процедура — Работи по електрическите инсталации (силнотокони) във връзка с проекта за разширяване и обновяване на сградата „Конрад Аденауер“ на Парламента в Люксембург — Отхвърляне на офертата на оферент и възлагане на поръчката на друг оферент — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност“)	38
2017/C 006/49	Дело T-738/16: Жалба, подадена на 25 октомври 2016 г. — La Quadrature du Net и др./Комисия	39
2017/C 006/50	Дело T-745/16: Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — ВРСЕ/ЕЦБ	40
2017/C 006/51	Дело T-749/16: Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — Stemcor London и Samac Steel Supplies/Комисия	41
2017/C 006/52	Дело T-750/16: Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — FV/Съвет	42
2017/C 006/53	Дело T-751/16: Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — Confédération Nationale du Crédit Mutuel/ЕЦБ	42
2017/C 006/54	Дело T-756/16: Жалба, подадена на 2 ноември 2016 г. — Euro Castor Green/EUIPO — Netlon France (Непрегледно оградно пано)	43
2017/C 006/55	Дело T-757/16: Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — Société générale/ЕЦБ	44
2017/C 006/56	Дело T-758/16: Жалба, подадена на 31 октомври 2016 г. — Crédit Agricole/ЕЦБ	45
2017/C 006/57	Дело T-760/16: Жалба, подадена на 4 ноември 2016 г. — Basil/EUIPO — Artex (Fahrradkörbe)	46
2017/C 006/58	Дело T-763/16: Иск, предявен на 31 октомври 2016 г. — PY/EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Дело T-765/16: Жалба, подадена на 5 ноември 2016 г. — Grupo Ganaderos de Fuerteventura/EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Дело T-766/16: Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. — Hércules Club de Fútbol/Комисия	48

2017/C 006/61	Дело T-768/16: Жалба, подадена на 31 октомври 2016 г. — BNP Paribas/ЕЦБ	49
2017/C 006/62	Дело T-770/16: Жалба, подадена на 2 ноември 2016 г. — Korwin-Mikke/Парламент	50
2017/C 006/63	Дело T-774/16: Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. — Consejo Regulador del Cava/EUIPO — Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Дело T-780/16: Жалба, подадена на 8 ноември 2016 г. — Mediaexpert/EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Дело T-784/16: Жалба, подадена на 1 ноември 2016 г. — Pilla/Комисия и EACEA	52
2017/C 006/66	Дело T-785/16: Жалба, подадена на 9 ноември 2016 г. — BSH Electrodomesticos España/EUIPO — DKSH International („Ufesa“)	53
2017/C 006/67	Дело T-795/16: Жалба, подадена на 9 ноември 2016 г. — Krasnyiy oktyabr/EUIPO — Kondyterska korporatsiia „Roshen“ („CRABS“)	54
2017/C 006/68	Дело T-796/16: Жалба, подадена на 11 ноември 2016 г. — CEDC International/EUIPO — Underberg (Стръкче зелено-кафява трева в бутилка)	54
2017/C 006/69	Дело T-798/16: Жалба, подадена на 14 ноември 2016 г. — Hanso Holding/EUIPO („REAL“)	55
2017/C 006/70	Дело T-720/15: Определение на Общия съд от 16 септември 2016 г. — Комисия/CINAR	56
2017/C 006/71	Дело T-732/15: Определение на Общия съд от 16 септември 2016 г. — ICA Laboratories и др./Комисия	56

Поправки

2017/C 006/72	Поправка на известието в Официален вестник по дело T-698/16 (ОВ С 441, 28.11.2016 г.)	57
---------------	---	----

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/С 006/01)

Последна публикация

ОВ С 475, 19.12.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 462, 12.12.2016 г.

ОВ С 454, 5.12.2016 г.

ОВ С 441, 28.11.2016 г.

ОВ С 428, 21.11.2016 г.

ОВ С 419, 14.11.2016 г.

ОВ С 410, 7.11.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Назначаване на Секретаря

(2017/C 006/02)

Мандатът на г-н Emmanuel Coulon, секретар на Общия съд на Европейския съюз, изтича на 5 октомври 2017 г.

На 16 ноември 2016 г. Общият съд реши в съответствие с член 32, параграф 4 от Процедурния правилник да поднови мандата на г-н Emmanuel Coulon за периода от 6 октомври 2017 г. до 5 октомври 2023 г. включително.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 9 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Davitas GmbH/Stadt Aschaffenburg

(Дело C-448/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Нови храни и нови хранителни съставки — Регламент (ЕО) № 258/97 — Член 1, параграф 2, буква в) — Понятие „храни и хранителни съставки с нова първична молекулна структура“)

(2017/С 006/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Davitas GmbH

Ответник: Stadt Aschaffenburg

в присъствието на: Landesanwaltschaft Bayern

Диспозитив

Член 1, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 година относно нови храни и нови хранителни съставки, изменен с Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че изразът „нова първична молекулна структура“ се отнася до храните или хранителните съставки, които не са били използвани за консумация от човека на територията на Европейския съюз преди 15 май 1997 г.

⁽¹⁾ ОВ С 448, 15.12.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/F. Wieland, H. Rothwangl

(Дело C-465/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 18 ДФЕС и 45 ДФЕС — Социална сигурност на работниците-мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Членове 3 и 94 — Регламент (ЕО) № 859/2003 — Член 2, параграфи 1 и 2 — Осигуряване за старост и осигуряване за смърт — Бивши моряци, които са граждани на трета държава, станала членка на Европейския съюз през 1995 г. — Изключване на правото на обезщетения за старост)

(2017/С 006/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Ответници: F. Wieland, H. Rothwangl

Диспозитив

- 1) Член 94, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която при определяне на обезщетенията за старост не отчита осигурителен период, завършен, както се твърди, от чуждестранен работник съгласно законодателството на същата държава членка, когато държавата, чиито гражданин е посоченият работник, се е присъединила към Европейския съюз след завършването на този период.
- 2) Членове 18 ДФЕС и 45 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, съгласно което моряк, който през определен период е бил част от екипажа на кораб с пристанище на домуване на територията на тази държава членка и е живеел на борда на този кораб, не е осигуряван за старост за този период, тъй като не е бил гражданин на държава членка през посочения период.
- 3) Член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 година за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, според която период на заетост, завършен съгласно законодателството на тази държава членка от работник, който през този период не е бил гражданин на държава членка, но за когото към момента на подаване на заявлението за изплащане на пенсия за старост се прилага член 1 от този регламент, не се взема предвид от тази държава членка при определяне на пенсионните права на този работник.

⁽¹⁾ ОВ С 448, 15.12.2014 г.

Решение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy/Työ- ja elinkeinoministeriö

(Дело C-506/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Метод за безплатно разпределяне на квоти — Изчисляване на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност — Прилагане на единния коефициент за междусекторна корекция към инсталациите в отраслите, изложени на значителен риск от изтичане на въглерод — Определяне на продуктивния показател за течни черни метали — Решение 2011/278/ЕС — Член 10, параграф 9 — Приложение I — Валидност)

(2017/C 006/05)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Ответник: Työ- ja elinkeinoministeriö

Диспозитив

- 1) При разглеждането на третия и четвъртия въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 15, параграф 3 от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.
- 2) При разглеждането на шестия и седмия въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на приложение I към Решение 2011/278.
- 3) При разглеждането на петия въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 10, параграф 9, първа алинея от Решение 2011/278.
- 4) Член 4 от Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и приложение II към него са невалидни.
- 5) Последствията от обявяването на невалидността на член 4 от Решение 2013/448 и на приложение II към него са ограничени във времето, така че, от една страна, това обявяване да има действие едва след изтичането на срок от десет месеца от датата на постановяване на решението от 28 април 2016 г., Borealis Polyolefine и др. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 и C-391/14—C-393/14, EU:C:2016:311), за да се позволи на Европейската комисия да приеме необходимите мерки, и от друга страна, до изтичането на този срок приетите на основание на невалидните разпоредби мерки да не могат да бъдат преразглеждани.

⁽¹⁾ ОВ C 34, 2.2.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 27 октомври 2016 г. — Debonair Trading Internacional Ld^a/Groupe Léa Nature SA, Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-537/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 — Фигуративна марка, съдържаща словните елементи „SO’BiO étic“ — Възражение на притежателя на словни и фигуративни марки на Европейския съюз и национални, съдържащи словния елемент „SO...?“ — Отказ да се регистрира марката)

(2017/C 006/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Debonair Trading Internacional Ld^a (представители: D. Selden, Advocate, T. Alkin, Barrister)

Други страни в производството: Groupe Léa Nature SA (представител: S. Arnaud, avocat), Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и P. Geroulakos)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 23 септември 2014 г., Groupe Léa Nature/CXBP — Debonair Trading Internacional (SO’BiO étic) (T-341/13, непубликувано, EU:T:2014:802).
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — Наказателно производство срещу Атанас Огнянов

(Дело C-554/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2008/909/ПВР — Член 17 — Право, приложено към изпълнението на наказанието — Тълкуване на национална норма на изпълняващата държава, която предвижда напояване на наказанието лишаване от свобода поради положен от осъденото лице труд по време на задържането му в издаващата държава — Правно действие на рамковите решения — Задължение за съответстващо тълкуване)

(2017/C 006/07)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд (България)

Страна в главното производство

Атанас Огнянов

в присъствието на: Софийска градска прокуратура

Диспозитив

- 1) Член 17, параграфи 1 и 2 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска такова тълкуване на национална разпоредба, което да оправомощава изпълняващата държава да намали наказанието на осъденото лице поради положен от него труд по време на задържането му в издаващата държава, когато компетентните органи на последната, при спазване на нейното законодателство, не са извършили подобно намаляване на наказанието.
- 2) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд трябва да вземе предвид всички норми от националното право и да ги тълкува, доколкото е възможно, в съответствие с Рамково решение 2008/909, изменено с Рамково решение 2009/299, за да постигне търсения с това решение резултат, като при необходимост по собствена инициатива не приложи тълкуването, дадено от националния съд, действащ като последна инстанция, когато това тълкуване не е съвместимо с правото на Съюза.

(¹) ОВ С 73, 2.3.2015 г.

**Решение на Съда (десети състав) от 26 октомври 2016 г. — Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/
Alouminion tis Ellados VEAЕ, предишно Alouminion AE, Европейска комисия**

(Дело C-590/14 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Производство на алуминий — Предоставена с договор преференциална тарифа за електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Прекратяване на договора — Спиране по съдебен ред на последиците от прекратяването на договора — Решение, с което помощта се обявява за неправомерна — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Понятия за съществуваща помощ и за нова помощ — Разграничаване)

(2017/C 006/08)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (представители: E. Bourtzalas, avocat, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras и A. Oikonomou, dikigoroι)

Други страни в производството: Alouminion tis Ellados VEAЕ, предишно Alouminion AE (представители: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos и N. Keramidas, dikigoroι)

Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier и A. Bouchagiar)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 8 октомври 2014 г., Alouminion/Комисия (T-542/11, EU:T:2014:859).
- 2) Връща дело T-542/11 на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
- 3) Съдът не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Retten i Glostrup — Дания) — Наказателно производство срещу Canal Digital Danmark A/S

(Дело C-611/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Нелоялни търговски практики — Директива 2005/29/ЕО — Членове 6 и 7 — Рекламата на абонамент за сателитна телевизия — Цена на абонамента, която освен месечната абонаментна такса включва и шестмесечна такса за необходимата карта за декодиране на сигнала — Шестмесечна такса, която не е посочена или е представена по-незабележително от месечната — Заблуждаващо действие — Заблуждаващо бездействие — Транспониране на разпоредба от директива единствено в документите от подготвителните работи по транспониращия национален закон, но не и в самия текст на този закон)

(2017/C 006/09)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Retten i Glostrup

Страна в главното производство

Canal Digital Danmark A/S

Диспозитив

- 1) Член 7, параграфи 1 и 3 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялните търговски практики“) трябва да се тълкува в смисъл, че при преценката дали дадена търговска практика трябва да се смята за заблуждаващо бездействие, следва да се взема предвид контекстът, в който се прилага тази практика, и по-конкретно ограниченията на използваното средство за комуникация при осъществяване на търговската практика, наложените от това средство за комуникация ограничения в пространството или времето, както и всички мерки, предприети от търговеца за предоставяне на информацията на потребителите чрез други средства, дори когато това изискване не следва изрично от текста на съответната национална правна уредба.
- 2) Член 6, параграф 1 от Директива 2005/29 трябва да се тълкува в смисъл, че трябва да се квалифицира като заблуждаваща търговската практика, при която цената на продукта се разделя на няколко части, но се откроява само една от тях, при положение че тази практика би могла, от една страна, да остави у средния потребител погрешното впечатление, че му се предлага изгодна цена, и от друга, да го подтикне да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел, въпрос, който запитващата юрисдикция следва да провери, като вземе предвид всички релевантни обстоятелства по делото в главното производство. Времетровите ограничения, които може да са характерни за някои средства за комуникация като телевизионните рекламни клипове, обаче не бива да се вземат предвид при преценката дали дадена търговска практика е заблуждаваща по смисъла на член 6, параграф 1 от Директивата.
- 3) Член 7 от Директива 2005/29 трябва да се тълкува в смисъл, че когато търговецът е решил да определи абонаментната цена така, че потребителят да дължи както месечна, така и шестмесечна такса, тази практика трябва да се смята за заблуждаващо бездействие, ако в търговското предложение месечната такса ясно се откроява, докато шестмесечната такса е съвсем пропусната или е представена по-незабележително, при условие че подобен пропуск подтиква потребителя да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел, въпрос, който запитващата юрисдикция следва да прецени, като вземе предвид ограниченията на използваното средство за комуникация, естеството и характеристиките на продукта, както и другите мерки, които търговецът действително е предприел, за да предостави на потребителите съществената информация за продукта.

- 4) Член 7, параграф 4 от Директива 2005/29 трябва да се тълкува в смисъл, че съдържа изчерпателно изброяване на данните, съставляващи съществена информация, която трябва да бъде посочена в офертата за продажба. Националната юрисдикция следва да прецени дали съответният търговец е изпълнил задължението си за информиране, като вземе предвид естеството и характеристиките на продукта, а също и използваното за офертата за продажба средство за комуникация и допълнителната информация, която търговецът евентуално е предоставил. Ако в офертата за продажба търговецът е предоставил всички данни, изброени в член 7, параграф 4 от Директивата, това не изключва възможността тази оферта да бъде квалифицирана като заблуждаваща търговска практика по смисъла на член 6, параграф 1 или член 7, параграф 2 от Директивата.

(¹) ОВ С 73, 2.3.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited

(Дело C-613/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Компетентност на Съда — Понятие за „разпоредба от правото на Съюза“ — Директива 89/106/ЕИО — Сближаването на законовите, подзаконовите и административни разпоредби на държавите членки по отношение на строителните продукти — Стандарт, одобрен от Европейския комитет по стандартизация (CEN) по силата на възлагане от Европейската комисия — Публикуване на стандарта в Официален вестник на Европейския съюз — Хармонизиран стандарт EN 13242:2002 — Национален стандарт, транспониращ хармонизиран стандарт EN 13242:2002 — Съдебен спор с договорен характер между частноправни субекти — Метод за установяване на (не-) съответствието на продукт с национален стандарт, транспониращ хармонизиран стандарт — Момент на установяване на (не-) съответствието на продукт с този стандарт — Директива 98/34/ЕО — Процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти — Приложно поле)

(2017/C 006/10)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: James Elliott Construction Limited

Ответник: Irish Asphalt Limited

Диспозитив

- 1) Член 267 ДФЕС, първа алинея, трябва да се тълкува в смисъл, че Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнесе въз основа на преюдициално запитване по тълкуването на хармонизиран стандарт по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 89/106/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно сближаването на законовите, подзаконовите и административни разпоредби на държавите членки по отношение на строителните продукти, изменена с Директива 93/68/ЕИО на Съвета от 22 юли 1993 г., отправките за който са били публикувани от Комисията в Официален вестник на Европейския съюз, серия „С“.
- 2) Хармонизиран стандарт EN 13242:2002, озаглавен „Скални материали за несвързани и хидравлично свързани смеси за използване в строителни съоръжения и пътно строителство“, трябва да се тълкува в смисъл, че не обвързва националния съд, сезиран със спор във връзка с изпълнението на частноправен договор, задължаващ едната страна да достави строителен продукт, съответстващ на национален стандарт, транспониращ хармонизирания стандарт, както относно начина на установяване на съответствието на този строителен продукт със спецификациите в договора, така и относно момента, в който това съответствие трябва да бъде установено.

- 3) Член 4, параграф 2 от Директива 89/106, изменена с Директива 93/68, разглеждан във връзка с единадесето съображение от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд не е обвързан от презумпцията за годност за употреба на строителен продукт, произведен в съответствие с хармонизиран стандарт, при определянето на търговското качество или годност за употреба на такъв продукт, когато национални правни разпоредби от общ характер, уреждащи продажбата на стоки, каквито са разглежданите в главното производство, изискват строителните продукти да притежават такива характеристики.
- 4) Член 1, точка 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, изменена последно с Директива 2006/96/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че националните разпоредби като тези, разглеждани в главното производство, съдържащи, освен при наличието на противна воля на страните, имплицитни договорни условия относно търговското качество и годността за употреба или качеството на продаваните продукти, не представляват „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба, проектите за който трябва да бъдат предварително съобщени, съгласно член 8, параграф 1, първа алинея от Директива 98/34, изменена с Директива 2006/96.

(¹) ОВ С 96, 23.3.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от High Court — Ирландия) — Gerard Dowling и др./Minister for Finance

(Дело C-41/15) (¹)

(Регламент № 407/2010/ЕС — Европейски механизъм за финансово стабилизиране — Решение за изпълнение 2011/77/ЕС — Финансова помощ за Ирландия от страна на Европейския съюз — Рекапитализация на национални банки — Дружествено право — Втора директива 77/91/ЕИО — Членове 8, 25 и 29 — Рекапитализация на банка посредством съдебно разпореждане — Увеличаване на акционерния капитал без решение на общото събрание и без предлагане на емитираните акции за преференциално записване на съществуващите акционери — Емитиране на нови акции на стойност, която е по-ниска от номиналната ил стойност)

(2017/С 006/11)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Ответник: Minister for Finance

в присъствието на: Permanent TSB Group Holdings plc, с предишно наименование Irish Life and Permanent Group Holdings plc, Permanent TSB plc, с предишно наименование Irish Life and Permanent plc

Диспозитив

Член 8, параграф 1, както и членове 25 и 29 от Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член [54, втора алинея ДФЕС], за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение на учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат твърка като разглежданото в главното производство разпореждане, която е приета в ситуация на тежко стресение на икономиката и на финансовата система на държава членка, заплашващо финансовата стабилност на Съюза, и която има за последица увеличаването на капитала на акционерно дружество без съгласието на общото събрание на това дружество, посредством емитирането на нови акции на цена, по-ниска от номиналната ил стойност, и без преференциално право на записване на съществуващите акционери.

(¹) ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 9 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Dunajská Streda — Словакия) — Home Credit Slovakia a.s./Klára Bíróová

(Дело C-42/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2008/48/ЕО — Защита на потребителите — Потребителски кредит — Член 1, член 3, буква м), член 10, параграфи 1 и 2, член 22, параграф 1 и член 23 — Тълкуване на изразите „на хартиен носител“ и „на друг траен носител“ — Договор, препращащ към друг документ — Изискване за „писмена форма“ по смисъла на националното право — Предоставяне на изискуемата информация чрез посочване на обективни критерии — Данни, които трябва да съдържа срочният договор за кредит — Последници от липсата на задължителната информация — Пропорционалност)

(2017/С 006/12)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Dunajská Streda

Страни в главното производство

Ищец: Home Credit Slovakia a.s.

Ответник: Klára Bíróová

Диспозитив

- 1) Член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета, във връзка с член 3, буква м) от тази директива, трябва да се тълкува в смисъл, че:
 - договорът за кредит не трябва непременно да бъде изготвен в един-единствен документ, но всички данни по член 10, параграф 2 от посочената директива трябва да са на хартиен или друг траен носител,
 - допуска държавата членка да предвиди в националната си правна уредба, от една страна, че договорът за кредит, който попада в приложното поле на Директива 2008/48 и е изготвен на хартиен носител, трябва да бъде подписан от страните и от друга страна, че това изискване за подпис важи за всички елементи на този договор, изброени в член 10, параграф 2 от тази директива.
- 2) Член 10, параграф 2, буква з) от Директива 2008/48 трябва да се тълкува в смисъл, че в договора за кредит не е необходимо да се посочват точните дати на падежа на отделните вноски на потребителя, стига условията по този договор да позволяват на потребителя да установи лесно и със сигурност падежите на тези вноски.
- 3) Член 10, параграф 2, букви з) и и) от Директива 2008/48 трябва да се тълкува в смисъл, че в срочния договор за кредит, предвиждащ погасяването на главницата чрез последователни вноски, не трябва да се уточнява под формата на погасителен план каква част от съответната вноска е предназначена за погасяването на тази главница. Тези разпоредби, тълкувани във връзка с член 22, параграф 1 от тази директива, не допускат държавата членка да предвижда такова изискване в националната си правна уредба.
- 4) Член 23 от Директива 2008/48 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държавата членка да предвиди в националната си правна уредба, че когато не съдържа всички изисквани данни по член 10, параграф 2 от тази директива, договорът за кредит се счита за сключен без лихви и без разноски само ако става въпрос за данни, чиято липса би могла да попречи на потребителя да прецени обхвата на своето задължение.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 11.5.2015 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH/
Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), LG Electronics Inc.**

(Дело C-43/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на фигуративна марка, съдържаща словните елементи „compressor technology“ — Възражение на притежателя на словните марки „KOMPRESSOR PLUS“ и „KOMPRESSOR“ — Частичен отказ за регистрация — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 60 — Регламент (ЕО) № 216/96 — Член 8, параграф 3 — „Акцесорна“ жалба — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Слаб отличителен характер на по-ранните национални марки — Вероятност от объркване)

(2017/C 006/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (представители: S. Biagosch и R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: M. Fischer), LG Electronics Inc.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 146, 4.5.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Pau — Франция) — Наказателно производство срещу Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) и др.

(Дело C-114/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Количествени ограничения — Паралелен внос на ветеринарни лекарствени продукти — Директива 2001/82/ЕО — Член 65 — Национален режим за предварително разрешение — Изключване на възможността животновъди да се ползват от опростената процедура за издаване на разрешително за пускане на пазара — Задължение за притежаване на разрешително за извършване на търговия на едро — Задължение за притежаване на обект на територията на държавата членка по вноса — Задължения за фармакологична бдителност)

(2017/C 006/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Pau

Страни в главното производство

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phyteron 2000 SAS, Cataloune SCL

в присъствието на: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, по-рано Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Диспозитив

- 1) Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която запазва достъпа до паралелен внос на ветеринарни лекарствени продукти за търговците на едро, снабдени с разрешителното, предвидено в член 65 от Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти, изменена с Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г., и която вследствие на това изключва от достъпа до такъв внос животновъдите, които искат да внасят ветеринарни лекарствени продукти за нуждите на собствените си стопанства.
- 2) Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която налага на животновъдите, които извършват паралелен внос на ветеринарни лекарствени продукти за нуждите на собствените си стопанства, да разполагат с обект на територията на държавата членка по местоназначение и да отговарят на всички изисквания за фармакологична бдителност, предвидени в членове 72—79 от Директива 2001/82, изменена с Регламент № 596/2009.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 26.5.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 9 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Liège — Белгия) — Sabrina Wathelet/Garage Bietheres & Fils SPRL

(Дело C-149/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 1999/44/ЕО — Продажба и гаранции на потребителските стоки — Приложно поле — Понятието „продавач“ — Посредник — Изключителни обстоятелства)

(2017/С 006/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sabrina Wathelet

Ответник: Garage Bietheres & Fils SPRL

Диспозитив

Понятието „продавач“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква в) от Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася и до действащия като посредник за сметка на физическо лице търговец, който не е уведомил надлежно потребителя купувач, че собственикът на продаваната стока е физическо лице — което запитващата юрисдикция следва да провери, като вземе предвид всички обстоятелства по случая. За горното тълкуване е без значение дали посредникът получава или не възнаграждение за своето участие.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 29.6.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — SCI Senior Home, под съдебен надзор/Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

(Дело C-195/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Производства по несъстоятелност — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Член 5 — Понятие за вещи права на трети лица — Публичноправна тежест, обременяваща недвижимите имоти и гарантираща събирането на данъка върху недвижимите имоти)

(2017/C 006/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: SCI Senior Home, под съдебен надзор

Ответници: Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Диспозитив

Член 5 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че обезпечението, учредено въз основа на разпоредба на националното право като разглежданата в главното дело — съгласно която недвижимият имот на лицето, дължащо данък върху недвижимите имоти, се обременява по силата на закона с публичноправна вещна тежест, а собственикът трябва да търпи принудителното изпълнение, насочено срещу този недвижим имот въз основа на акт за установяване на данъчни задължения — съставлява „вещно право“ по смисъла на този член.

⁽¹⁾ ОВ C 254, 3.8.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 октомври 2016 г. — Orange, по-рано France Télécom/Европейска комисия

(Дело C-211/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Френската република на France Télécom — Реформа на финансирането на пенсиите на държавните служители, работещи за France Télécom — Напалвяване на насрещната престация, дължима от France Télécom на държавата — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар при определени условия — Понятие за помощ — Понятие за икономическо предимство — Селективност — Засягане на конкуренцията — Изопачаване на факти — Липса на мотиви — Заявяване на мотиви)

(2017/C 006/17)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Orange, по-рано France Télécom (представители: S. Hautbourg и S. Cochard-Quesson, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: B. Stromsky и L. Flynn)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Orange да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 9 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Mureș — Румъния) — ENEFI Energiahatékonysági Nyrt/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Дело C-212/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Производство по несъстоятелност — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Член 4 — Правна уредба на държава членка на последиците за непредявените в производството по несъстоятелност вземания — Погасяване — Данъчен характер на вземането — Ирелевантност — Член 15 — Понятие за „висящи правни спорове“ — Производство за принудително изпълнение — Изключване)

(2017/C 006/18)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Mureș

Страни в главното производство

Жалбоподател: ENEFI Energiahatékonysági Nyrt

Ответник: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Диспозитив

- 1) Член 4 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че в неговото приложно поле попадат вътрешноправните разпоредби на държавата членка, на територията на която е открито производството по несъстоятелност, предвиждащи погасяване на правото на неучаствалия в това производството кредитор да претендира своето вземане или спиране на принудителното изпълнение върху такова вземане в друга държава членка.
- 2) Данъчният характер на вземането, което е предмет на принудително изпълнение в държава членка, различна от държавата, на територията на която е открито производството по несъстоятелност, в хипотеза като разглежданата в главното производство е ирелевантен за отговора, даден на първия преюдициален въпрос.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 27 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-220/15) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на стоки — Директива 2007/23/ЕО — Пускане на пазара на пиротехнически изделия — Член 6 — Свободно движение на пиротехнически изделия, които са в съответствие с изискванията на директивата — Национално законодателство, което обуславя пускането на пазара на пиротехнически изделия от допълнителни изисквания — Задължение за предварително нотифициране пред национален орган, който има право да контролира и изменя инструкциите за употреба на пиротехническите изделия)

(2017/C 006/19)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Kukovec и C. Becker, подпомагани от B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Ответник: Федерална република Германия (представители: T. Henze, J. Möller и K. Petersen)

Диспозитив

- 1) Като е предвидила, надхвърляйки изискванията по Директива 2007/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 година относно пускането на пазара на пиротехнически изделия и въпреки предварителното оценяване на съответствието на пиротехническите изделия, от една страна, че преди тези изделия да бъдат пуснати на пазара, трябва да се проведе процедура по член 6, параграф 4 от Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (Първа наредба към Закона за взривните вещества), изменена със закон от 25 юли 2013 г., а от друга страна, че Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Федералната агенция по изследване и контрол на материалите, Германия) има правомощието съгласно тази разпоредба да проверява и евентуално да изменя инструкциите ил за употреба, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 6, параграф 1 от тази директива.
- 2) Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 228, 13.7.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Lesoochrannárske zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín

(Дело C-243/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания — Член 6, параграф 3 — Орхуска конвенция — Участие на обществеността в процеса на вземането на решения и достъп до правосъдие по въпросите на околната среда — Членове 6 и 9 — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита — Проект за изграждане на ограда — Защитена зона „Strážovské vrchy“ — Административно производство по издаване на разрешително — Организация за опазване на околната среда — Искане за получаването на статут на страна в производството — Отхвърляне — Съдебно обжалване)

(2017/C 006/20)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Ответник: Obvodný úrad Trenčín

в присъствието на: Biely potok a.s.

Диспозитив

Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 9, параграфи 2 и 4 от Конвенцията за достъп до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г. и одобрена от илето на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 1 февруари 2005 г. — доколкото установява правото на ефективни правни средства за защита, при условия, гарантиращи широк достъп до правосъдие, на правата, които организация за опазване на околната среда, отговаряща на изискванията по член 2, параграф 5 от тази конвенция, черпи от правото на Съюза, в случая от член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, изменена с Директива 2006/105/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г., във връзка с член 6, параграф 1, буква б) от посочената конвенция — трябва да се тълкува в смисъл, че в положение като разглежданото в главното производство не допуска тълкуване на нормите на националното процесуално право, съгласно което жалба срещу решение, с което на такава организация се отказва признаването на статут на страна в административно производство по издаване на разрешително за проект, който трябва да се реализира в защитена територия по смисъла на Директива 92/43, изменена с Директива 2006/105, не трябва задължително да се разгледа в хода на посоченото производство, което може да приключи окончателно преди постановяването на окончателното съдебно решение относно статута на страна, и се отхвърля автоматично от момента на разрешаването на проекта, като по този начин посочената организация се принуждава да подаде друг вид жалба, за да получи посочения статут и да подложи на съдебен контрол изпълнението от страна на компетентните национални органи на произтичащите за тях задължения от член 6, параграф 3 от посочената директива.

(¹) ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie — Belgique) — Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad

(Дело C-269/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 4 — Материално приложно поле — Удържки от предвидените в закон пенсии за осигурителен стаж и възраст, както и от всякакви други допълнителни престации — Член 13 — Определяне на приложимото законодателство — Местоживее в друга държава членка)

(2017/C 006/21)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rijksdienst voor Pensioenen

Ответник: Willem Hoogstad

в присъствието на: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Диспозитив

Член 13, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г., не допуска национална уредба като разглежданата в главното дело, установяваща задължението, че върху престациите по схема за допълнително пенсионно осигуряване следва да се заплащат вноски, които се намират в пряка и достатъчно релевантна връзка със законодателството, уреждащо изброените в член 4 от посочения регламент клонове на социалното осигуряване, дори и ако бенефициентът на тези допълнителни пенсии няма местоживее в тази държава членка, а към него — в съответствие с член 13, параграф 2, буква е) от посочения регламент — се прилага социалноосигурителното законодателство на държавата членка по неговото местоживее.

(¹) ОВ С 311, от 21.9.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, в качеството на собственик

(Дело C-276/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 1 — Лекарствени продукти, които са промишлено приготвени или са произведени по метод, включващ промишлен процес — Член 3, точка 2 — Галенов препарат)

(2017/С 006/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hecht-Pharma GmbH

Ответник: Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, в качеството на собственик

Диспозитив

Член 2, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че лекарствен продукт за хуманна употреба като процесния по главното производство, за който съгласно национална правна уредба не е необходимо разрешение за пускане на пазара, тъй като доказано често за него се издава лекарско или зъболекарско предписание, основните етапи на приготвянето му се осъществяват в аптека в количества до сто готови за отпускане опаковки дневно в рамките на обичайната аптечна дейност и е предназначен за отпускане в рамките на съществуващото разрешение за аптечна дейност, не може да се счита за промишлено приготвен или произведен по метод, който включва промишлен процес по смисъла на тази разпоредба, и следователно не попада в приложното поле на посочената директива, при съобразяване с фактическите констатации, които трябва да бъдат направени от запитващата юрисдикция.

Ако обаче на база на тези констатации запитващата юрисдикция направи извод, че процесният по главното производство лекарствен продукт е бил промишлено приготвен или произведен по метод, който включва промишлен процес, също така следва да се отговори, че член 3, точка 2 от Директива 2001/83, изменена с Директива 2011/62, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска разпоредби като предвидените в член 21, параграф 2, точка 1 от Закона за търговията с лекарствени продукти във връзка с член 6, параграф 1 от Наредбата за стопанисването на аптеки, доколкото тези разпоредби по същество задължават фармацевтите да спазват фармакопеята при приготвянето на галенови препарати. Запитващата юрисдикция обаче трябва да провери дали при фактическата обстановка по делото, поставено за разглеждане пред нея, процесният по главното производство лекарствен продукт е бил приготвен в съответствие с предписанията на фармакопея.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Patrice D'Oultremont и др./Région wallonne

(Дело C-290/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Директива 2001/42/ЕО — Член 2, буква а) и член 3, параграф 2, буква а) — Понятие за планове и програми — Въведени с нормативно постановление условия за изграждане на вятърни генератори — Разпоредби по-конкретно относно терките за безопасност, контрол, възстановяване и сигурност и норми за нивото на шума, определени с оглед на отражението им върху зоните)

(2017/C 006/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Ответник: Région wallonne

в присъствието на: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Диспозитив

Член 2, буква а) и член 3, параграф 2, буква а) от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда трябва да се тълкуват в смисъл, че нормативно постановление като разглежданото в главното производство, което съдържа различни разпоредби относно изграждането на вятърни генератори, които трябва да се спазват при издаването на административни разрешения за внедряването и експлоатацията на такива съоръжения, се включва в понятието „планове и програми“ по смисъла на тази директива.

(¹) ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Vergabekammer Südbayern — Германия) — Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Дело C-292/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Обществени услуги за пътнически превоз с автобуси — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Член 4, параграф 7 — Подизпълнение — Задължение на оператора да извърши самостоятелно голяма част от обществените услуги за пътнически превоз — Обхват — Член 5, параграф 1 — Процедура за възлагане на обществената поръчка — Възлагане на обществената поръчка в съответствие с Директива 2004/18/ЕО)

(2017/C 006/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Vergabekammer Südbayern

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hörmann Reisen GmbH

Ответници: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Диспозитив

- 1) Член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че член 4, параграф 7 от този регламент е приложил към процедурата за възлагане на поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с автобуси.
- 2) Член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възлагащият орган да изисква от оператора, на когото е възложено управлението и изпълнението на обществена услуга за пътнически превоз с автобуси като разглежданата в главното производство, да изпълнява самостоятелно 70 % от услугата.

(¹) ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Child and Family Agency/J. D.

(Дело C-428/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 15 — Прехвърляне на делото на съд на друга държава членка — Приложно поле — Условия за прилагане — По-подходящ съд — Висш интерес на детето)

(2017/C 006/25)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Child and Family Agency

Ответник: J. D.

в присъствието на: R. P. D.

Диспозитив

- 1) Член 15 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че може да се прилага по отношение на основан на публичното право иск във връзка със закрила на детето, направен от компетентния орган на държава членка и илащ за предмет приемането на мерки относно родителската отговорност, като разглеждания иск в главното производство, когато за приемането на компетентността от съд на друга държава членка е необходимо преди това орган на тази друга държава членка да подаде иск, различен от подадения в първата държава членка, по силата на вътрешното си право и вероятно с оглед на различна фактическа обстановка.
- 2) Член 15, параграф 1 от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че:
 - за да може да приеме, че съд на друга държава членка, с която детето има особена връзка, е по-подходящ, компетентният съд на държава членка трябва да се увери, че прехвърлянето на делото на подобен съд е от естество да придаде реална и конкретна добавена стойност на разглеждането на това дело, с оглед по-конкретно на приложимите в посочената друга държава членка процесуални правила,
 - за да може да приеме, че подобно прехвърляне съответства на висшия интерес на детето, компетентният съд на държава членка трябва по-конкретно да се увери, че то няма да има негативно отражение върху положението на детето.
- 3) Член 15, параграф 1 от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че при прилагането на тази разпоредба в конкретно дело за родителска отговорност компетентният съд на държава членка не трябва да взема предвид нито отражението на възможното прехвърляне на това дело на съд на друга държава членка върху правото на свободно движение на засегнатите лица, различни от разглежданото дете, нито причината, поради която майката на това дете е упражнила това право, преди неговото сезиране, освен ако подобни обстоятелства могат да се отразят негативно върху положението на посоченото дете.

⁽¹⁾ ОВ C 320, 28.9.2015 г.

Решение на Съда (девети състав) от 26 октомври 2016 г. — PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

(Дело C-468/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дълпинг — Регламенти за изпълнение (ЕС) № 1138/2011 и (ЕС) № 1241/2012 — Внос на някои тествани алкохоли и техните смеси с произход от Индия, Индонезия и Малайзия — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграф 10, буква и) — Корекция — Функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона — Член 2, параграф 10, първа алинея — Симетрия между нормалната стойност и експортната цена — Принцип на добра администрация)

(2017/C 006/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (представител: D. Luff, адвокат)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix, подпомаган от N. Tuominen, адвокат), Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и M. França), Sasol Olefins & Surfactants GmbH и Sasol Germany GmbH

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 354, 26.10.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 26 октомври 2016 г. — Westermann Lernspielverlage GmbH, по-рано Westermann Lernspielverlag GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-482/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Заявка за марка на Европейския съюз — Фигуративна марка, съдържаща словните елементи „batbino“ и „liik“ — Производство по възражение — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, съдържаща словния елемент „batbino“ — Частичен отказ да се регистрира марката — Отмяна на по-ранната марка, на която се основава възражението — Писмо на жалбоподателя, с което уведомява Общия съд за тази отмяна — Отказ на Общия съд да включени писмото в преписката по делото — Липса на мотиви)

(2017/C 006/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Westermann Lernspielverlage GmbH, по-рано Westermann Lernspielverlag GmbH (представители: A. Nordemann и M. Maier, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: J. Crespo Carrillo)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Westermann Lernspielverlage GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 406, 7.12.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — Наказателно производство срещу Емил Милев

(Дело C-439/16 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива (ЕС) 2016/343 — Членове 3 и 6 — Прилагане във времето — Съдебен контрол на задържането под стража на подсъдит — Национална правна уредба, която в съдебната фаза на производството забранява да се обсъжда наличието на обосновано предположение, че подсъдитият е извършил престъпление — Противоречие с член 5, точка 1, буква с) и точка 4 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи — Свобода на преценка относно това дали да приложат посочената конвенция, предоставена на националните юрисдикции от националната съдебна практика)

(2017/C 006/28)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд (България)

Страна в главното производство

Емил Милев

Диспозитив

Указанията, дадени от Върховния касационен съд (България) на 7 април 2016 г., в началото на срока за транспониране на Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, с които на националните съдилища, компетентни да се произнасят по жалбите срещу определения за задържане под стража, се дава възможността да решават дали в рамките на осъществявания в съдебната фаза на наказателното производство съдебен контрол по отношение на продължаването на задържането под стража на подсъдития трябва да се разглежда и въпросът дали продължава да е налице обосновано предположение, че той е извършил престъплението, за което е обвинен, не могат да застрашат сериозно осъществяването на залегналите в Директивата цели след изтичане на срока за нейното транспониране.

⁽¹⁾ ОВ С 364, 3.10.2016 г.

Жалба, подадена на 2 юни 2016 г. от Украйна срещу определението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 11 март 2016 г. по дело T-346/14, Yanyukovych/Съвет

(Дело C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Украйна (представител: M. Kostytska, avocat)

Други страни в производството: Viktor Fedorovych Yanukovych, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Република Полша

С определение от 5 октомври 2016 г. Съдът (осми състав) обявява жалбата за недопустима.

Жалба, подадена на 2 юни 2016 г. от Украйна срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 11 март 2015 г. по дело T-347/14, Yanukovych/Съвет

(Дело C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Украйна (представител: M. Kostytska, avocat)

Други страни в производството: Viktor Viktorovych Yanukovych, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

С определение от 5 октомври 2016 г. Съдът (осми състав) обявява жалбата за недопустима.

Жалба, подадена на 2 юни 2016 г. от Украйна срещу определението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 11 март 2015 г. по дело T-348/14, Yanukovych/Съвет

(Дело C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Украйна (представител: M. Kostytska, avocat)

Други страни в производството: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

С определение от 5 октомври 2016 г. Съдът (осми състав) обявява жалбата за недопустима.

Жалба, подадена на 13 септември 2016 г. от Bundesverbandes Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 5 юли 2016 г. по дело T-167/15, Bundesverband Souvenir- Geschenke –Ehrenpreise e.V./Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. (представител: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Freistaat Bayern

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено решението на Общия съд T-167/15 от 5 юли 2016 г.;
- да бъде обявена за недействителна марка на Съюза № 010144392 „Neuschwanstein“;
- EUIPO да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С обжалваното съдебно решение T-167/15 се нарушавали член 7, параграф 1, буква в), член 7, параграф 1, буква б) и член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾ на Съвета поради следните основания:

1. Постановилият обжалваното решение съд пренебрегнал обстоятелството, че означението „Neuschwanstein“ е указание за географски произход. В точка 27 от обжалваното съдебно решение този съд прави (сама по себе си противоречивата) констатация, че макар и замъкът Neuschwanstein да „може да бъде географски локализиран“, той не е „географско място“, тъй като основната функция на географското място е запазването на културното наследство, а не производството или продажбата на сувенири или услуги. „Основната функция“ на дадено географско място обаче не играела никаква роля по отношение на наличните абсолютни пречки за регистрация на обозначенията за географски произход. Замъкът Neuschwanstein можел еднозначно да бъде локализиран, без да са необходими последващи промени, и противно на приетото от Общия съд се различавал от обикновените музеи, определени чрез изложенията в тях експонати, от експонати, изложени в него, които — за разлика от замъка Neuschwanstein — могли да бъдат премествани.

Според жалбоподателя съответните потребители няма да възприемат аналитична оценка, изложени в обжалваното съдебно решение, на наименованието като „нов елемент на лебед“, но щели да свържат приказното име изключително със световноизвестния дворец. Следователно обжалваното съдебно решение противоречало и на констатациите на Съда в решение Chiemsee ⁽²⁾, доколкото съответните потребители щели да възприемат стоките, обозначени със знака „Neuschwanstein“, като ги свързват със замъка Neuschwanstein като световноизвестни туристически център. Несъмнено това място било предназначено да влияе върху предпочитанията на потребителите чрез пораждащите с това място положителни представи. Следователно знакът не подлежал на защита като географско указание. Налице бил общ интерес за предпазване на имена на известните забележителности — поне що се отнася до типичните сувенирни стоки, които се разпространявали и били купувани, за да напомнят за съответната забележителност — чрез освобождаването им от монополизирание чрез предоставяната закрила на марките. В обжалваното съдебно решение обаче не бил направен анализ на заявленията за регистрация стоки и услуги с оглед на тяхната пригодност като сувенири. Това все пак било необходимо, по-специално, тъй като спорната марка била заявена за регистрация на общи понятия, включващи типичните сувенирни стоки. Обстоятелството, че в конкретния случай жалбоподател била Freistaat Bayern, по никакъв начин не променяло тези принципи, както Съдът подчертава в решение Monaco ⁽³⁾, тъй като към държавите, в качеството им на заявители на марки, се прилагали същите принципи, както и за останалите участници на пазара.

2. В противоречие с постановеното в досегашната съдебна практика, Общият съд стигал до заключението, що се отнася до основанията за отказ, свързано с липсата на отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламента за марката на Европейския съюз, че съответните потребители щели да се досетят, че всички обозначени със знака „Neuschwanstein“ стоки се произвеждали, разпространявали или доставяли под контрола на Freistaat Bayern (така в т.43). Въпреки това купувачите на стоки, предлагани традиционно в близост до дадена забележителност и носещи нейното име, не намирали никаква връзка между тези стоки и собственика на забележителността и не очаквали същите стоки да са произведени или продавани от него. Обозначението „Neuschwanstein“ служело единствено като спомен за тяхното посещение на забележителността и за мястото, в което са били продавани тези стоки. За съответните групи потребители било без значение обстоятелството кой бил производител на стоките.
3. Следвало да се приеме, че е налице недобросъвестност по член 52, параграф 1, буква б) от страна на заявителя на марката „Neuschwanstein“, тъй като още преди подаването на заявката за регистрация на спорната марка на ЕС на съответните потребители, а очевидно и на жалбоподателя, било известно обстоятелството, че в непосредствена близост до замъка Neuschwanstein били предлагани различни стоки, обозначени с името на тази забележителност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:1999:230.

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2015:16.

**Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Португалия), постъпило
на 5 октомври 2016 г. — Superfoz — Supermercados L.^{da}/Fazenda Pública**

(Дело C-519/16)

(2017/C 006/33)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Страни в главното производство

Жалбоподател: Superfoz — Supermercados L.^{da}

Ответник: Fazenda Pública

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли член 27, параграф 10 от Регламент (ЕО) № 882/2004 ⁽¹⁾ от 29 април 2004 г. или която и да било друга правна разпоредба или общ принцип на правото на Европейския съюз, които Съдът на Европейския съюз приеме за приложими, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, с която се въвежда такса за финансиране на официалния контрол за безопасност на храните, събирана единствено от притежателите на търговски обекти за продажба на дребно на хранителни или смесени стоки, без тази такса да съответства на никакъв специфичен официален контрол, който да се осъществява във връзка с тези задължени лица или в тяхна полза?
- 2) Ще бъде ли отговорът различен, ако вместо такса, в полза на публична структура бъде въведено заплащане на парична вноска, която се събира от същите задължени лица и е предназначена да покрие разходите за контрол върху качеството на храните, макар и единствено с цел отговорността за финансиране на този контрол да обхване всички оператори в рамките на хранителната верига?
- 3) Представлява ли държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар, освобождаването на определени икономически оператори от такса за безопасност на храните — която се събира само от определени търговски обекти за продажба на дребно на хранителни или смесени стоки (предимно големите предприятия за търговия на дребно с хранителни стоки) и която е предназначена да покрие разходите по осъществяване на официален контрол в сферата на безопасността на храните, защитата на животните и опазването на тяхното здраве, както и защитата на растенията и опазването на тяхното здраве — доколкото то нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, или, най-малкото, освобождаването от посочената такса представлява ли част от държавна помощ, за която Европейската комисията следва да бъде информирана съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС?
- 4) Допускат ли принципите на правото на Европейския съюз — най-вече принципите на равенство, на недопускане на дискриминация, на конкуренция (включително забраната за обратна дискриминация) и на свобода на стопанската инициатива — национална правна уредба, в която:
 - а) задължението за плащане на таксата се налага само на големите предприятия за търговия на дребно с хранителни стоки?
 - б) от приложното поле на таксата се изключват обектите или микропредприятията с търговска площ под 2 000 м², които не са част от група или не принадлежат на предприятие, която или което използва една или няколко търговски марки и разполага на национално равнище с обща търговска площ от или над 6 000 м²?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216)

Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 18 октомври 2016 г. — Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras/„Specializuotas transportas“ UAB

(Дело C-531/16)

(2017/C 006/34)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподатели в касационното производство: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras, „Specializuotas transportas“ UAB

Други страни: „VSA Vilnius“ UAB, „Švarinta“ UAB, „Specialus autotransportas“ UAB, „Ecoservice“ UAB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли свободното движение на хора и услуги, уредено съответно в членове 45 ДФЕС и 56 ДФЕС, принципите на равно третиране на оферентите и на прозрачност, уредени в член 2 от Директива 2004/18 ⁽¹⁾, и произтичащият от тях принцип на свободна и лоялна конкуренция между икономическите оператори (разглеждани заедно или поотделно, но без ограничаване до тези разпоредби) да се разбират и тълкуват в смисъл, че:

ако свързани оференти, чиито икономически, управленски, финансови или други връзки могат да породят съмнение относно тяхната независимост и защитата на поверителната информация и/или могат да създадат (потенциални) предпоставки за получаване на предимство пред други оференти, са решили да подадат отделни (независими) оферти в една и съща процедура за възлагане на обществена поръчка, те са длъжни при всички случаи да оповестят тези връзки пред възлагащия орган, дори ако той не е отправил отделно искане към тях, независимо дали националните правни норми в областта на процедурите по възлагане на обществените поръчки предвиждат такова задължение?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос:

а) е утвърдителен (т.е. оферентите трябва при всички случаи да разкрият връзките помежду си пред възлагащия орган), може ли да се счита, че в такъв случай неизпълнението на това задължение или некоректното му изпълнение е достатъчно основание възлагащият или упражняващият контрол орган (съд) да приеме, че свързаните оференти, които са подали отделни оферти в една и съща процедура за възлагане на обществена поръчка, в действителност не се конкурират (а симулират конкуренция)?

б) е отрицателен (т.е. оферентите нямат допълнително задължение —което не е предвидено в законодателството или в условията на процедурата — да оповестят връзките помежду си), трябва ли в такъв случай възлагащият орган да поеме риска от участие на свързани икономически оператори с произтичащите от това последици, ако не е посочил в документацията за обществената поръчка, че оферентите имат такова задължение за оповестяване?

- 3) Независимо от отговора на първия въпрос и с оглед на решение eVigilo (C-538/13) на Съда, трябва ли правните разпоредби, посочени в първия въпрос и в член 1, параграф 1, трета алинея и член 2, параграф 1, буква б) от Директива 89/665 ⁽²⁾ (разглеждани заедно или поотделно, но без ограничаване до тези разпоредби), да се разбират и тълкуват в смисъл, че:

а) ако в хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка възлагащият орган по какъвто и да било начин узнае, че между определени участници в процедурата съществуват съществени връзки (отношения), той трябва, независимо от собствената си преценка на това и/или на други обстоятелства (например несходство на подадените оферти по форма и съдържание, публичен ангажимент на оферента за лоялна конкуренция и т.н.), да се обърне към свързаните оференти поотделно с искане да обяснят дали и по какъв начин личното им положение е съвместимо със свободната и лоялна конкуренция между оферентите?

- б) ако възлагащият орган има такова задължение, но не го изпълни, е налице достатъчно основание съдът да обяви действията му за незаконосъобразни, доколкото този орган не е гарантирал прозрачност и обективност на процедурата и не е поискал доказателства от жалбоподателя или не се е произнесъл служебно относно възможното въздействие на личното положение на свързаните лица върху резултата от процедурата за възлагане на обществена поръчка?
- 4) Трябва ли правните разпоредби, посочени в третия въпрос и в член 101, параграф 1 ДФЕС (разглеждани заедно или поотделно, но без ограничаване до тези разпоредби), с оглед на постановените от Съда решения по дела eVigilo (C-538/13), Eturas и др. (C-74/14) и VM Remonts (C-542/14), да се разбират и тълкуват в смисъл, че:
- а) когато оферент (жалбоподател) е узнал за отхвърлянето на най-ниската оферта, подадена от единия от двама свързани оференти в процедура за възлагане на обществена поръчка (наричан по-нататък „оферент А“), и за възлагането на обществената поръчка на другия оферент (наричан по-нататък „оферент Б“), и като се имат предвид други обстоятелства, свързани с тези оференти и с тяхното участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка (а именно, че оференти А и Б имат един и същ съвет на директорите; че имат едно и също дружество майка, което не участва в процедурата за възлагане на обществена поръчка; че оференти А и Б не оповестяват връзките помежду си пред възлагащия орган и не предоставят поотделно допълнителни разяснения относно тези връзки, по-специално защото към тях не са били отправени никакви искания; че оферент А предоставя в офертата си непоследователна информация относно това доколко предложените транспортни средства (кариони за сметоизвозване) отговарят на условието на поръчката, свързано с нормата Евро 5; че оферентът, подал най-ниската оферта, която е отхвърлена поради установени недостатъци, първо, не оспорва решението на възлагащия орган, и второ, подава жалба срещу решението на първоинстанционния съд, с която [оспорва] по-специално законосъобразността на отхвърлянето на неговата оферта; и т.н.), и когато във връзка с всички тези обстоятелства възлагащият орган не е предприел никакви действия, дори само тези данни са достатъчно основание да се поиска от органа, упражняващ контрол, да установи незаконосъобразността на действията на възлагащия орган, доколкото той не е гарантирал прозрачност и обективност на процедурата, като освен това не е поискал от жалбоподателя да представи конкретни доказателства, че оференти А и Б са действали нелоялно?
- б) оференти А и Б не са доказали пред възлагащия орган, че участието им в процедурата за възлагане на обществена поръчка е действително и лоялно само въз основа на обстоятелството, че оферент Б доброволно е подал декларация за действително участие, внедрил е стандартите за качество на управлението при участие в процедура за възлагане на обществена поръчка и освен това офертите на посочените оференти не са идентични по форма и съдържание?
- 5) Могат ли действията на взаимно свързани икономически оператори (дъщерни дружества на едно и също дружество), които участват поотделно в една и съща процедура за възлагане на обществена поръчка, чиято стойност е от порядъка на стойностите на обществени поръчки от международен мащаб, а седалището на възлагащия орган, който обявява процедурата, и мястото, на което ще се предоставят услугите, не са много далеч от друга държава членка (Република Латвия), по принцип да се преценяват — като се има предвид по-специално доброволната декларация за лоялна конкуренция на един от въпросните икономически оператори — въз основа на разпоредбите на член 101 ДФЕС и практиката на Съда, която тълкува тези разпоредби?

(¹) Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

(²) Директива на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 18 октомври 2016 г. — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/ AB SEB bankas

(Дело C-532/16)

(2017/C 006/35)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ответник: AB SEB bankas

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 184—186 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство механизмът за корекция на приспадането, предвиден в Директива 2006/112, е неприложим, в случай че изобщо не е следвало да се извършва първоначално приспадане на данъка върху добавената стойност (ДДС), тъй като въпросната сделка е освободена сделка за доставка на земя?
- 2) Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че 1) при закупуването на поземлени имоти първоначално е приспаднал ДДС поради практиката на данъчната администрация, съгласно която въпросната доставка неправилно се счита за доставка на земя за строеж, подлежаща на облагане с ДДС съгласно член 12, параграф 1, буква б), и/или 2) след първоначално извършеното от купувача приспадане доставчикът на земята му издал кредитно известие по ДДС, с което се коригира посоченият (вписан) размер на ДДС в първоначалната фактура?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, следва ли при обстоятелства като разглежданите в главното производство членове 184 и/или 185 от Директива 2006/112 да се тълкуват в смисъл, че когато изобщо не е следвало да се извършва първоначално приспадане — тъй като въпросната сделка е освободена от ДДС — трябва да се приеме, че задължението на данъчнозадълженото лице да коригира приспадането е възникнало незабавно или едва когато е станало ясно, че не е следвало да се извършва първоначално приспадане?
- 4) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, следва ли при обстоятелства като разглежданите в главното производство Директива 2006/112, и по-специално членове 179, 184—186 и 250 от нея да се тълкуват в смисъл, че коригираните суми на подлежащия на приспадане ДДС по получени доставки трябва да се приспаднат през данъчния период, в който е възникнало задължението и/или правото на данъчнозадълженото лице да коригира първоначалното приспадане?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 25 октомври 2016 г. — UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Дело C-540/16)

(2017/C 006/36)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподатели: UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis, UAB Prekybos namai Aistra

Ответник: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Други страни: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB Sedija, UAB Starkis, UAB Baltijos šprotai, UAB Ramsun, AB Laivitė, UAB Baltlanta, UAB Strimelė, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma Stilma, UAB Banginis, UAB Monistico, UAB Rikneda, UAB Baltijos jūra, UAB Grinvita, BUAB Baltijos žuvis

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 17 и член 2, параграф 5, буква в) от Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, във връзка с членове 16 и 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че когато държава членка упражнява правото на преценка по член 16, параграф 6, тя не може да избере метод за разпределяне на разпределените ѝ риболовни квоти, който да създава неравни конкурентни условия за икономическите оператори, осъществяващи дейност в тази област, поради по-голямо количество възможности за риболов, дори този метод да се основава на прозрачен и обективен критерий?

⁽¹⁾ ОВ L 354, стр. 22

Иск, предявен на 25 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Дания

(Дело C-541/16)

(2017/C 006/37)

Език на производството: датски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Grønfeldt и J. Hottiaux)

Ответник: Кралство Дания

Искания на ищеца

- да се установи, че Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 2, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 ⁽¹⁾ относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари,
- да се осъди Кралство Дания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

- Комисията твърди, че член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 урежда изчерпателно условията за осъществяване на каботажни превози от превозвачи. Разпоредбата не предвижда максимален брой места за натоварване и/или разтоварване в рамките на един и същ каботажен превоз. Ограничението от максимум три каботажни превоза не означава, че каботажният превоз трябва да има няколко места за натоварване и/или разтоварване.
- Датската правна уредба предвижда, че при каботажния превоз може да има или няколко места за натоварване, или няколко места за разтоварване, но не и двете. Тя не допуска превозвачи, установени извън държава членка, да извършват каботажни превози с няколко места за натоварване и разтоварване, като по този начин ограничава възможността им да извършват каботажни превози в Дания съгласно Регламент (ЕО) № 1072/2009.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 2009 г., стр. 72)

Иск, предявен на 27 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-543/16)

(2017/C 006/38)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Hermes и Е. Manhaeve)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Комисията моли Съда:

- да установи, че Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 5, параграфи 5 и 7 от Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници ⁽¹⁾ във връзка с приложения II и III към нея, тъй като не е предприела допълнителни мерки или засилени действия веднага щом е станало ясно, че мерките по програмата за действие не са достатъчни за постигането на целите на Директивата, и тъй като не е преработила програмата за действие, за да я приведе в съответствие със задължителните изисквания по приложения II и III,
- да осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Федерална република Германия е допуснала нарушение на член 5, параграф 5, тъй като не е предприела допълнителни мерки или засилени действия, макар че най-късно към момента на представянето на петия доклад на Германия по член 10 от Директивата за периода 2008—2011 г., тоест към 4 юли 2012 г., е било ясно, че мерките по германската програма за действие не са достатъчни за постигането на целите на Директивата.

Освен това Федерална република Германия е допуснала нарушение на член 5, параграф 7 от Директивата, тъй като не е актуализирала германската програма за действие, макар че това е било необходимо с оглед на констатациите от упоменатия доклад от 4 юли 2012 г. В това отношение Федерална република Германия при всички случаи е трябвало да вземе мерките, които биха отговаряли напълно и надлежно на материалноправните изисквания по член 5, параграфи 3 и 4 от Директивата във връзка с приложения II и III към нея.

Действащите германски правила не отговарят на тези изисквания, тъй като:

- що се отнася до принципа на балансирано обогатяване на почвата, установяват механизъм за определяне на нуждата от наторяване, който не е съобразен с нуждите на отделните култури от хранителни вещества, с изискванията в различните почвено-климатични зони и с надзора върху последиците от наторяването за опазването на водите и който допуска работни равнища на излишък от хранителни вещества до 60 килограма азот на хектар годишно (вж. параграф 1, точка 3 от приложение III към Директивата),
- предвиждат изключение от забраната за наторяване през определени периоди по отношение на „твърдите естествени торове без птичи тор“, без диференциация в зависимост от почвено-климатичната зона, видовете подобряващи почвата вещества, начина на използване на съответните вещества и други екологични фактори, и предвиждат такава забрана само за периоди с продължителност от два и половина до три месеца (вж. параграф 1, точка 1 от приложение III и раздел А, точка 1 от приложение II към Директивата),
- що се отнася до изискванията за капацитета на местата, предназначени за събиране на отпадните води от животновъдството, предвиждат изисквания за капацитет, които се основават на твърде кратките периоди на забрана и които — освен в нормативната уредба на Берлин, Саксония и Тюрингия — важат само за събирането на течните животински отпадъци (вж. раздел А, точка 5 от приложение II към Директивата),
- при определени условия допускат върху постоянните култури и пасищата да се разпръсква максимално количество животински отпадъци, съответстващо на 230 kg азот на хектар годишно (вж. параграф 2, първа алинея от приложение III към Директивата),

- що се отнася до разпръскването на подобряващи почвата вещества по земи с остър наклон, предвиждат изключения по отношение на твърдите естествени торове освен птичи тор, налагат ограничения за разпръскването на подобряващи почвата вещества с високо съдържание на азот само по отношение на земите с наклон над 10 % и предвиждат забрани в тези случаи само по отношение на земите, отстоящи на три метра от горния край на брега на водния басейн, като по този начин се отклоняват многократно от релевантните научни изследвания (вж. раздел А, точка 2 от приложение II и параграф 1, точка 3, буква а) от приложение III към Директивата),
- забраняват разпръскването на подобряващи почвата вещества само при снежна покривка над пет сантиметра и за „земи, които са изцяло затръзнали и не се наблюдава повърхностно топене през деня“ (вж. раздел А, точка 3 от приложение II и параграф 1, точка 3, букви а) и б) от приложение III към Директивата).

Редовните съобщения на германското правителство за планираното изменение на Düngeverordnung (Наредбата за торовете) не оборват констатацията за нарушение на член 5, параграфи 5 и 7 от Директивата. Всъщност въпросните правила не са влезли в сила нито преди изтичането на срока, определен в мотивираното становище, тоест до 11 септември 2014 г., нито след това.

(¹) ОВ L 375, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 81.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Birkenstock Sales/EUIPO (Изображение на мотив от взаимно пресичащи се вълнообразни линии)

(Дело T-579/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка, която изобразява мотив от взаимно пресичащи се вълнообразни линии — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Повърхностен мотив — Полагане на повърхностен мотив върху опаковката на стока)

(2017/С 006/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Birkenstock Sales GmbH (Фетелшос, Германия) (представители: C. Menebröcker и V. Töbelmann, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално G. Schneider и D. Walicka, впоследствие D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на EUIPO от 15 май 2014 г. (преписка R 1952/2013-1) относно международната регистрация, посочваща Европейския съюз, на фигуративна марка, която изобразява мотив от взаимно пресичащи се вълнообразни линии

Диспозитив

- 1) Отменя решение на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 15 май 2014 г. (преписка R 1952/2013-1) по отношение на следните стоки: „изкуствени крайници, очи и зъби“, „хирургични материали за шиене, хирургически материали за шиене за оперативни цели“ и „необработени кожи“.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Birkenstock Sales GmbH понася освен направените от него съдебни разходи и половината от тези на EUIPO. EUIPO понася половината от направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 351, 6.10.2014 г.

Решение на Общия съд от 10 ноември 2016 г. — Polo Club/EUIPO — Lifestyle Equities („POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN“)

(Дело T-67/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз „BEVERLY HILLS POLO CLUB“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Представяне на допълващи доказателства — Право на преценка, предоставено от член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 — Частично препращане на делото пред отдела по споровете — Член 64, параграфи 1 и 2 от Регламент № 207/2009)

(2017/С 006/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Polo Club (Гасен, Франция) (представител: D. Masson, avocat)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално V. Melgar и H. Kunz, впоследствие H. O'Neil)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Lifestyle Equities CV (Амстердам, Нидерландия) (представители: D. Russo и V. Wellens, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 21 ноември 2014 г. (преписка R 1882/2013-5) относно производство по възражение между Lifestyle Equities и Polo Club

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Polo Club да заплати съдебните разходи в настоящото производство.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Trivisio Prototyping/Комисия

(Дело T-184/15) ⁽¹⁾

(Финансова помощ — Шеста рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Договори относно проектите ULTRA, CINESPACE и IMPROVE — Частично изменение на квалификацията на жалбата — Решение, представляващо изпълнително основание — Член 299 ДФЕС — Арбитражна клауза — Допустими разходи — Възстановяване на платените суми)

(2017/C 006/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Trivisio Prototyping GmbH (Трип, Германия) (представители: първоначално A. Bartosch и A. Böhlke, впоследствие A. Böhlke, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: S. Delaude и F. Moro, подпомагани от R. van der Hout и S. Blazek, адвокати)

Предмет

От една страна, жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2015) 633 окончателен на Комисията от 2 февруари 2015 г. за събиране на сумата от 385 112,19 EUR, заедно с лихвите, и от друга страна, иск на основание член 272 ДФЕС, насочен към това да се установи, че вземането, което Комисията претендира по отношение на Trivisio Prototyping, не съществува.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Trivisio Prototyping GmbH да понесе направените от него съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Решение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Smarter Travel Media/EUIPO (SMARTER TRAVEL)(Дело T-290/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „SMARTER TRAVEL“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Равно третиране)

(2017/С 006/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Smarter Travel Media LLC (Бостън, Масачузетс, Съединени американски щати) (представител: P. Olson, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 20 март 2015 г. (преписка R 1986/2014-2) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „SMARTER TRAVEL“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Smarter Travel Media LLC да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Решение на Общия съд от 17 ноември 2016 г. — Vince/EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY)(Дело T-315/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ELECTRIC HIGHWAY“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/С 006/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dale Vince (Строуд, Обединеното кралство) (представител: B. Longstaff, barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Bonne)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 3 март 2015 г. (преписка R 1442/2014-5) относно заявка за регистрация на словния знак „ELECTRIC HIGHWAY“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда г-н Dale Vince да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 406, 7.12.2015 г.

Решение на Общия съд от 8 ноември 2016 г. — For Tune/EUIPO — Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Дело T-579/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „fortune“ — По-ранна германска словна марка „FORTUNE-HOTELS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/С 006/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: For Tune sp. z o.o. (Варшава, Полша) (представител: K. Porławska, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 август 2015 г. (преписка R 2808/2014-5), във връзка с производство по възражение между Gastwerk Hotel Hamburg и For Tune.

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда For Tune sp. z o.o. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 398, 30.11.2015 г.

Решение на Общия съд от 17 ноември 2016 г. — Fedtke/ЕИСК

(Дело T-157/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Чисто потвърдителен акт — Съществени нови обстоятелства — Тежест на доказване)

(2017/С 006/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподателка: Ingrid Fedtke (Везембек-Опем, Белгия) (представител: M.-A. Lucas, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК) (представители: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal и L. Samarena Januzec, подпомагани от B. Wägenbaur, адвокат)

Предмет

Жалба за отмяна на определението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 5 февруари 2016 г., Fedtke/ЕИСК (F-107/15, EU:F:2016:15)

Диспозитив

- 1) *Отменя на определението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 5 февруари 2016 г., Fedtke/ЕИСК (F-107/15).*
- 2) *Препраща делото на състав на Общия съд, различен от този, който се е произнесъл по настоящата жалба.*
- 3) *Не се произнася по съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Определение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Biofa/Комисия

(Дело T-746/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2069 — Одобряване на основното вещество натриев хидрогенкарбонат — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2017/C 006/46)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Biofa AG (Мюнзинген, Германия) (представители: първоначално C. Stallberg и S. Knoblich, впоследствие Stallberg, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Ondrůšek, G. von Rintelen и F. Moro)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2069 на Комисията от 17 ноември 2015 година за одобряване на основното вещество натриев хидрогенкарбонат в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията (ОВ L 301, 2015 г., стр. 42)

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата като недопустима.*
2. *Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване, подадена от Кралство Дания.*
3. *Осъжда Biofa AG да заплати съдебните разноски, включително и тези в обезпечителното производство.*
4. *Кралство Дания понася собствените си разноски във връзка с молбата за встъпване.*

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Определение на Общия съд от 7 октомври 2016 г. — Словения/Комисия(Дело T-12/16) ⁽¹⁾**(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Словения — Приемане на решение за изпълнение (ЕС) 2016/1059 — Липса на основание за произнасяне по същество)**

(2017/C 006/47)

Език на производството: словенски

Страни

Жалбоподател: Република Словения (представител: L. Bembič)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Rous Demiri и D. Triantafyllou)

Предмет

Искане, предявено на основание член 263 ДФЕС, с което жалбоподателят иска отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2015/2098 на Комисията от 13 ноември 2015 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 303, стр. 35), в частта, която се отнася до Република Словения

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разходи, както и тези на Република Словения.

⁽¹⁾ ОВ C 98, 14.3.2016 г.

Определение на председателя на Общия съд от 11 ноември 2016 г. — Solelec и др./Парламент

(Дело T-281/16 R)

(Обезпечително производство — Обществени поръчки за строителство, — Тръжна процедура — Работи по електрическите инсталации (силнотокрови) във връзка с проекта за разширяване и обновяване на сградата „Конрад Аденауер“ на Парламента в Люксембург — Отхвърляне на офертата на оферент и възлагане на поръчката на друг оферент — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност“)

(2017/C 006/48)

Език на производството: френски

Страни

Молители: Solelec SA (Еш-сюр-Алзет, Люксембург), Mannelli & Associés SA (Бертранж), Paul Wagner et fils SA (Люксембург), Socom SA (Фьош) (представител: S. Marx, avocat)

Ответник: Европейски парламент (представители: M. Mraz и L. Chrétien)

Предмет

Молба на основание член 278 и член 279 ДФЕС, с която се иска спиране на изпълнението, от една страна, на решението на Парламента от 27 май 2016 г., с което е отхвърлена представената от молителите оферта за позиция № 75 в рамките на тръжна процедура, означена като INLO-D-UIPIL-T-15-AO6, във връзка с проекта за разширяване и обновяване на сградата „Конрад Аденауер“ в Люксембург, и от друга страна, на решението за възлагане на поръчката за тази позиция на друг оферент.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля молбата за спиране на изпълнението.*
- 2) *Отменя определението от 9 юни 2016 г., постановено по дело T-281/16 R.*
- 3) *Не се произнася по съдебните разноски.*

Жалба, подадена на 25 октомври 2016 г. — La Quadrature du Net и др./Комисия**(Дело T-738/16)****(2017/C 006/49)***Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподатели: La Quadrature du Net (Париж, Франция) French Data Network (Амиен), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Амиен) (представител: H. Roy, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви, че Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1250 на Комисията от 12 юли 2016 г. противоречи на членове 7, 8 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- да отмени това решение.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първото основание е нарушение на Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), тъй като правната уредба на Съединените щати допуска събиране на информация на общо основание. Такова нарушение било налице в Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1250 на Комисията от 12 юли 2016 г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, осигурявана от Щита за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ (наричано по-нататък „обжалваното решение“), тъй като в него не се отчитало, че правната уредба на Съединените щати засяга по-конкретно същественото съдържание на основното право на зачитане на личния живот, гарантирано от член 7 от Хартата.
 2. Второто основание е нарушение на Хартата доколкото в обжалваното решение неправилно се установявало, че щитът за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ гарантира равностойно по същество равнище на защита на основните права в сравнение с това, което е осигурено в рамките на Съюза, въпреки че правната уредба на Съединените щати не ограничава допустимото използване на данните в рамките на необходимото.
 3. Третото основание е нарушение на Хартата, доколкото в обжалваното решение не се отчита, че правната уредба на Съединените щати не предвижда ефективни правни средства и въпреки тази липса се приема, че е налице горепосочената равностойност на защитата.
 4. Четвъртото основание е нарушение на Хартата, доколкото в обжалваното решение била допусната явна грешка в преценката при извода, че Щитът за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ гарантира равностойна защита в сравнение с тази, която е осигурена в рамките на Съюза, въпреки че правната уредба на Съединените щати не предвижда независим контрол.
-

Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — ВРСЕ/ЕЦБ

(Дело T-745/16)

(2017/С 006/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ВРСЕ (Париж, Франция) (представители: А. Gosset-Grainville, С. Renner и Р. Kupka, avocats)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската централна банка № ECB/SSM/2016-9695005MSXI0YEMGDF46/195 от 24 август 2016 г.,
- да осъди при всяко положение Европейската централна банка да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от липса на компетентност, която опорочавала решението на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 24 август 2016 г., с което отхвърля молбата на жалбоподателя да се ползва от изключване на експозициите към Caisse des dépôt et consignations, които произтичат от централизираните средства, събрани в рамките на регламентираното спестяване, при изчисляването на отношението на ливъридж (наричано по-нататък „обжалваното решение“), тъй като ЕЦБ не била компетентна да откаже исканото изключване, след като е установила, че всички условия, поставени в приложимите разпоредби на Съюза, са изпълнени.
2. Второто основание е изведено от няколко грешки при прилагане на правото, които били допуснати от ответника. Жалбоподателят смята, че дори да се предположи, че ЕЦБ е била компетентна да приеме обжалваното решение, то не би било валидно, тъй като било опорочено от няколко грешки при прилагане на правото, с оглед, както на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1; наричан по-нататък „Регламент № 575/2013“), така и на намерението на законодателя на Европейския съюз, поради това, че ЕЦБ тълкува неправилно посочената правна уредба и затова приема решение, което:
 - противоречи на целите и задачите на правилата относно отношението на ливъридж, тъй като не е съобразено не само с целта на самата правна уредба относно отношението на ливъридж, но също и с намерението на законодателя, изразено чрез приемането на параграф 14 от член 429 от Регламент № 575/2013,
 - изменя основната разпоредба, като взема предвид две нови условия, които не са предмет на посочената разпоредба,
 - лишава от полезен ефект член 429, параграф 14 от Регламент № 575/2013.
3. Третото основание е изведено от няколко явни грешки в преценката, допуснати в обжалваното решение, по-конкретно относно естеството на централизираните средства от регламентираното спестяване, относно последствията от вписването на средствата в баланса на банката и относно ефекта на механизма на адаптиране на централизираните суми.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на няколко общи принципа на правото на Съюза, а именно, принципа на пропорционалност, принципа на правна сигурност и принципа на добра администрация, тъй като ЕЦБ нарушила задължението си за полагане на грижа.
5. Петото основание е изведено от липсата на мотиви на обжалваното решение, тъй като изискванията за мотивиране към ЕЦБ са по-строги, а мотивите на посоченото решение са непълни и двусмислени.

Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — Stemcor London и Samac Steel Supplies/Комисия**(Дело T-749/16)**

(2017/C 006/51)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Stemcor London Ltd (Лондон, Обединено кралство), Samac Steel Supplies Ltd (Лондон) (представители: F. Di Gianni и C. Van Hemelrijck, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1329 на Комисията от 29 юли 2016 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху регистрирания внос на някои студеновалцувани плоски продукти от стомана с произход от Китайската народна република и Руската федерация (ОВ L 210, 2016 г., стр. 27), и
- да осъди Комисията да понесе разноските в производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три основания.

1. Първото основание е твърдението, че тълкуването и прилагането на условието за „знание на вносителя“, установено в член 10, параграф 4, буква в) от основния антидъмпингов Регламент (ЕС) 2016/1036, е неправилно и незаконосъобразно.
 - Първа част: тълкуването в Регламент (ЕС) 2016/1329 (наричан по-нататък „обжалваният регламент“) на условието за знание на вносителя, установено в член 10, параграф 4, буква в) от основния антидъмпингов Регламент (ЕС) 2016/1036 е неправилно и незаконосъобразно.
 - Втора част: тълкуването на член 10, параграф 4, буква в) от основния антидъмпингов Регламент (ЕС) 2016/1036 в светлината на установените средства за тълкуване на правото на ЕС и на антидъмпинговото споразумение на СТО показва, че за да прецени дали това условие е спазено Комисията трябва да установи действителното знание на вносителя.
2. Второто основание е твърдението, че преценката на условието за „съществено нарастване на вноса“ е била неправилно основана на период, започващ в първия пълен месец след публикуването на започването на разследването в Официален вестник и приключващ в първия пълен месец, предхождащ налагането на временните мерки.
3. Третото основание е твърдението, че тълкуването на условието за „съществено намаляване на изравнителния ефект“, установено в член 10, параграф 4, буква г) от основния антидъмпингов Регламент (ЕС) 2016/1036, на което се основава обжалваният регламент, е неправилно и незаконосъобразно.
 - Първа част: Комисията неправилно е извършила глобална преценка относно условието за „съществено намаляване на изравнителния ефект“, установено в член 10, параграф 4, буква б) от основния регламент, докато е трябвало да извърши анализ на поведението на всеки вносител поотделно, за да определи дали вносът му е допринесъл за твърдяното съществено намаляване на изравнителния ефект на митото.
 - Втора част: обжалваният регламент е опорочен, доколкото с него се решава, че с налагането със задна дата на мито върху вноса за разследвания период би се избегнала възможността за съществено намаляване на изравнителния ефект на митото.

Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — FV/Съвет**(Дело T-750/16)**

(2017/C 006/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: FV (Rhode-St-Genèse, Белгия) (представители: L. Levi и A. Tymen, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да приеме, че жалбата му е допустима и основателна,

въз основа на това:

- да отмени решението от 8 декември 2015 г., прието на основание на член 42 в от Правилника за длъжностните лица,
- ако е необходимо, да отмени решението от 19 юли 2016 г., с което е отхвърлена жалбата по административен ред на жалбоподателя от 8 март 2016 г.,
- да осъди ответника да заплати сумата от 151 101 EUR за поправяне на имуществените вреди на жалбоподателя, като си запазва възможността да промени тази сума в хода на производството,
- да осъди ответника да заплати вреди и пропуснати ползи, определени ex aequo et bono на 70 000 EUR, за поправяне на неимуществените вреди на жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от възражение за незаконосъобразност на член 42 в от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, от нарушение на членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, от нарушение на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16, Специално издание на български език 2007 г., глава 5, том 6 стр. 7) и от нарушение на член 1 г от Правилника.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 42 в от Правилника, нарушение на Съобщение до персонала № 71/15, чиято цел е да даде информация относно прилагането на член 42 в от Правилника, от явната неточност и нередовност от фактическа и правна страна в мотивите, които довели до задължаване на жалбоподателя да излезе в отпуск
3. Третото основание е изведено от нарушение на правото на изслушване и нарушение на правото на защита.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на задължението за полагане на грижа.
5. Петото основание е изведено от злоупотреба с власт.

Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — Confédération Nationale du Crédit Mutuel/ЕЦБ**(Дело T-751/16)**

(2017/C 006/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Париж, Франция) (представител: M. Grégoire, avocat)

Отговорник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз да отмени решението на Европейската централна банка от 24 август 2016 г., прието във връзка с направеното от Crédit Mutuel искане за разрешение да изключи експозициите към публичния сектор при изчисляването на отношението на ливъридж в съответствие с член 429, параграф 14 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за Crédit Mutuel и другите структури на групата, по отношение на които се прилага отношението на ливъридж (ECB/SSM/2016 — 9695000CG7B84NLR5984/92),
- да осъди Европейската централна банка да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от злоупотреба с власт, която опорочавала обжалваното решение. Според жалбоподателя Европейската централна банка (ЕЦБ) има право, без да ги утежнява, нито да преценява доколко са подходящи, само да проверява, за да осигури конкретното им прилагане, дали са изпълнени необходимите условия, за да може институцията да се ползва от дерогация от правилата за изчисляване на отношението на ливъридж, окончателно и точно определени от Комисията въз основа на изключителна компетентност с делегиран регламент, чието предназначение е да се вземат предвид особеностите на положението в банковия и финансовия сектор на Европейския съюз.
2. Второто основание, предявено при условията на евентуалност спрямо първото, е изведено от допуснатата от ЕЦБ в обжалваното решение грешка при прилагане на правото. Според жалбоподателя трябва да се счита, че експозициите към структурите от публичния сектор, след като са приравнени на експозиции към централната администрация, са с нулево ниво риск, когато са деноминирани в нейната национална валута
3. Третото основание, предявено при условията на евентуалност спрямо първите две основания, е изведено от явна грешка в преценката. Според жалбоподателя обжалваното решение явно не е съобразено с целите, които имат пруденциалните изисквания с оглед на характерните особености на регламентираното спестяване, и е явно непропорционално, с оглед на отрицателните последици, които налага на съответната институция.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на принципа на добра администрация, тъй като в случая ЕЦБ нито разгледала, нито взела предвид всички относими обстоятелства.

Жалба, подадена на 2 ноември 2016 г. — Euro Castor Green/EUIPO — Netlon France (Непрегледно оградно пано)

(Дело T-756/16)

(2017/C 006/54)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Euro Castor Green (Баньоле, Франция) (представител: B. Lafont, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Netlon France (Сент Солв, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 001 197 966-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 11 август 2016 г. по преписка R 754/2014-3

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата и приложенията към нея за допустими
- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент №6/2002,
- Нарушение на член 5 от Регламент №6/2002,
- Нарушение на член 3, параграф 1, буква б) от Регламент №6/2002,
- Нарушение на член 6 от Регламент №6/2002,
- Нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент №6/2002

Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — Société générale/ЕЦБ

(Дело T-757/16)

(2017/C 006/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société générale (Париж, Франция) (представители: A. Gosset-Grainville, C. Renner и P. Kupka, avocats)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската централна банка № ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 от 24 август 2016 г.,
- да осъди при всяко положение Европейската централна банка да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от липса на компетентност, която опорочавала решението на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 24 август 2016 г., с което отхвърля молбата на жалбоподателя да се ползва от изключване на експозициите към Caisse des dépôt et consignations, които произтичат от централизираните фондове, събрани в рамките на регламентираните спестявания, при изчисляването на отношението на ливъридж (наричано по-нататък „обжалваното решение“), тъй като ЕЦБ не била компетентна да откаже исканото изключване, след като е установила, че всички условия, поставени в приложимите разпоредби на Съюза, са изпълнени.
2. Второто основание е изведено от няколко грешки при прилагане на правото, които били допуснати от ответника. Жалбоподателят смята, че дори да се предположи, че ЕЦБ е била компетентна да приеме обжалваното решение, то не би било валидно, тъй като било опорочено от няколко грешки при прилагане на правото, с оглед, както на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1; наричан по-нататък „Регламент № 575/2013“), така и на намерението на законодателя на Европейския съюз, поради това, че ЕЦБ тълкува неправилно посочената правна уредба и затова приема решение, което:
 - противоречи на целите и задачите на правилата относно отношението на ливъридж, тъй като не е съобразено не само с целта на самата правна уредба относно отношението на ливъридж, но също и с намерението на законодателя, изразено чрез приемането на параграф 14 от член 429 от Регламент № 575/2013,

- изменя основната разпоредба, като взема предвид две нови условия, които не били предмет на посочената разпоредба,
 - лишава от полезен ефект член 429, параграф 14 от Регламент № 575/2013.
3. Третото основание е изведено от няколко явни грешки в преценката, допуснати в обжалваното решение, по-конкретно относно естеството на централизирания регламентиран спестовен фонд, относно последствията от вписването на фонда в баланса на банката и относно ефекта на механизма на адаптиране на централизираните суми.
 4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на няколко общи принципа на правото на Съюза, а именно, принципа на пропорционалност, принципа на правна сигурност и принципа на добра администрация, тъй като ЕЦБ нарушила задължението си за полагане на грижа.
 5. Петото основание е изведено от липсата на мотиви на обжалваното решение, тъй като изискванията за мотивиране към ЕЦБ са по-строги, а мотивите на посоченото решение са непълни и двусмислени.

Жалба, подадена на 31 октомври 2016 г. — Crédit Agricole/ЕЦБ

(Дело T-758/16)

(2017/С 006/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Crédit Agricole SA (Монруж, Франция) (представители: A. Champsaur и A. Delors, avocats)

Ответник: Европейска Централна Банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание членове 256 ДФЕС и 263 ДФЕС да отмени решение ECB/SSM/2016 — 969500TJ5KRTCJQWXH05/165, прието от Европейската Централна Банка на 24 август 2016 г.,
- да осъди Европейската Централна Банка да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната от Европейската Централна Банка (ЕЦБ) при тълкуването на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1; наричан по-нататък „Регламент № 575/2013“).

Жалбоподателят оспорва по-конкретно решението на ЕЦБ от 24 август 2016 г., с което е отхвърлено направеното от него искане за разрешение да изключи експозициите към публичния сектор при изчисляването на отношението на ливъридж (наричано по-нататък „обжалваното решение“):

- за това че противоречи на намерението на европейския и на преследваните с Регламент № 575/2013 цели,
 - за това, че лишава член 429, параграф 14 от посочения регламент, от всякакъв полезен ефект,
 - за това, че с него ЕЦБ навлиза в сферата на компетентност на европейския законодател.
2. Второто основание е изведено от явна грешка в преценката на пруденциалния риск, свързан с регламентираното спестяване, която опорочавала обжалваното решение, тъй като ЕЦБ не взела предвид правната уредба и емпиричните данни, свързани с това спестяване, както и относимите доклади на Европейския банков орган, и допуснала такава грешка в преценката относно риска от ливъриджа и другите свързани с него пруденциални рискове.

3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, което опорочавало обжалваното решение, тъй като, от една страна, с него бил нарушен общият принцип на пропорционалност, прогласен в член 5 от Договора за Европейския съюз, и от друга страна, не били спазени специфичните изисквания, свързани с принципа на пропорционалност във връзка с пруденциалния надзор, които налагат пруденциалните изисквания да бъдат съобразени със стопанския модел на банката и свързаните с него рискове за финансовия сектор и за икономиката.

Жалба, подадена на 4 ноември 2016 г. — Basil/EUIPO — Artex (Fahrradkörbe)

(Дело T-760/16)

(2017/C 006/57)

Език на жалбата: *немски*

Страни

Жалбоподател: Basil BV (Силволде, Нидерландия) (представители: N. Weber и J. von der Thüsen, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Artex SpA (Дзено ди Казола, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 142 245-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 7 юли 2016 г. по преписка R 535/2015-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника и евентуално другата страна в производството да заплатят съдебните разходи.

Изложени основания

- нарушение на член 52, параграф 3 от Регламент № 6/2002,
- нарушение на член 7 от Регламент № 6/2002, съответно нарушение на принципите за разпределение на доказателствената тежест, съответно нарушение на правилата на логиката при преценката на доказателствата,
- нарушение на член 6 от Регламент № 6/2002.

Иск, предявен на 31 октомври 2016 г. — PY/EUCAP Sahel Niger

(Дело T-763/16)

(2017/C 006/58)

Език на производството: *френски*

Страни

Ищец: PY (Souffelweyersheim, Франция) (представители: S. Rodrigues и A. Tumen, avocats)

Ответник: EUCAP Sahel Niger (Ниамей, Нигер)

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да приеме, че искът му е допустим и основателен,
- въз основа на това:
- да приеме, че Мисията е отговорна по смисъла на член 340 ДФЕС,
- да разпреди поправяне на имуществените вреди на ищеца,
- да разпреди поправяне на неимуществените вреди на ищеца, оценени на 70 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Ищецът излага едно единствено основание в подкрепа на иска си, изведено от неизпълнението на договорните задължения, допуснато от Мисията EUCAP Sahel Niger (наричана по-нататък „Мисията“), които ангажирали договорната ѝ отговорност по смисъла на член 340 ДФЕС.

Ищецът, бивш служител на Мисията, съобщава за нарушение на договорни задължения на Мисията, свързани с процедурите за вътрешно разследване и закрила на пострадалите, когато се съобщава за положение на тормоз на работното място. Поради инертността на Мисията и тъй като не образувала процедура за вътрешно разследване, положението на тормоз, за което съобщил ищецът, продължило, влошило се и увредило сериозно здравословното му състояние, което наложило да бъде репатриран по спешност. До изтичане на срока на договора му ищецът изобщо не могъл да се върне на работа.

Поради това ищецът иска поправяне на неимуществените вреди, които са следствие от факта, че в продължение на много месеци е бил принуден да търпи положението на тормоз, за което при все това било донесено, което би могло да се избегне от Мисията, от принудителното преустановяване на професионалната му дейност и от влошаването на здравословното му състояние, а именно на депресивното му състояние, което продължава оттогава. Той иска и поправяне на имуществените вреди, произтичащи от загубата на неговото възнаграждение след 30 дни отпуск по болест и от загубата на възможността договорът му да бъде подновен.

Жалба, подадена на 5 ноември 2016 г. — Grupo Ganaderos de Fuerteventura/EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Дело T-765/16)

(2017/C 006/59)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Испания) (представител: E. Manresa Medina, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „EL TOFIO El sabor de CANARIAS“ — Заявка за регистрация № 13 308 259

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 28 юли 2016 г. по преписка R 1404/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви в) и й) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. — Hércules Club de Fútbol/Комисия

(Дело T-766/16)

(2017/C 006/60)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Hércules Club de Fútbol, SAD (Аликанте, Испания) (представители: S. Rating и Y. Martínez Mata, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени Решение С (2016) 4060 окончателен на Европейската комисия;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Частта от обжалваното решение относно Hércules FC се отнася до заем в размер от 18 милиона евро, отпуснат от частноправна организация на Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, друг частноправен субект, който използвал голяма част от заема за закупуването на акции на Hércules CF при увеличаване на неговия капитал. Този заем е гарантиран от публична финансова институция: Institut Valencià de Finances.

Комисията твърди, че в резултат на посочената сделка Hércules FC е получило държавна помощ, изразяваща се в разликата между реалната цена на гарантирания заем и цената, която би платил при твърдените условия на пазара, актуализирана от датата на отпускането на заема до датата на обжалваното решение.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание, изведено от неправилното прилагане на Съобщението на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции.
 - В тази връзка жалбоподателят твърди, че той не е „предприятие в затруднено положение“ по смисъла на Насоките от 2004 г. и че предоставената гаранция отчитала риска от неплащане и обезпечавала заема.
2. Второ основание, изтъкнато при условията на евентуалност, е изведено от липсата на отражение върху конкуренцията и търговията между държавите членки.
 - В тази връзка Hércules CF твърди, че то не може да участва в състезания на европейско ниво и че с твърдяната помощ не му е предоставено никакво конкурентно предимство.

3. Трето основание, също изтъкнато при условията на евентуалност, е основано на неправилното оценяване на хипотетичната помощ.

Жалба, подадена на 31 октомври 2016 г. — BNP Paribas/ЕЦБ

(Дело T-768/16)

(2017/С 006/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: BNP Paribas (Париж, Франция) (представители: A. Champsaur и A. Delors, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени, на основание членове 256 ДФЕС и 263 ДФЕС, Решение ECB/SSM/2016 — ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136, прието от Европейска централна банка на 24 август 2016 г.,
- да осъди Европейската централна банка да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е грешка при прилагане на правото, която Европейската централна банка (ЕЦБ) била допуснала при тълкуването на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламент № 575/2013“).

Жалбоподателят упреква по-конкретно ЕЦБ, че решението ѝ от 24 август 2016 г. за отхвърляне на неговата молба да му бъде разрешено да изключи експозициите към публичния сектор от изчисляването на отношението на ливъридж (наричано по-нататък „обжалваното решение“)

- не е съобразено с намеренията на законодателя на Съюза и с целите, които преследва Регламент № 575/2013,
 - лишава член 429, параграф 14 от този регламент от полезно действие,
 - представлява изземване на правомощия на законодателя на Съюза от страна на ЕЦБ.
2. Второто основание е явна грешка в направената в обжалваното решение преценка на пруденциалния риск, свързан с регулираните спестявания, тъй като ЕЦБ не взела предвид правната уредба и емпиричните факти, свързани с тези спестявания, нито доклада на Европейския банков орган, и допуснала такава грешка в преценката както по отношение на риска от прекомерен ливъридж, така и по отношение на другите пруденциални рискове, свързани с него.
3. Третото основание е изведено нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото обжалваното решение, от една страна, не било съобразено с общия принцип на пропорционалност, закрепен в член 5 от Договора за Европейския съюз, и от друга страна, то не зачитало специалните изисквания, свързани с принципа на пропорционалност в областта на пруденциалния надзор, а именно ме пруденциалните изисквания трябва да са съобразени със стопанския модел на предприятието на банката и със свързаните с него рискове за финансовия сектор и за икономиката.
-

Жалба, подадена на 2 ноември 2016 г. — Korwin-Mikke/Парламент**(Дело T-770/16)**

(2017/C 006/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Полша) (представител: M. Cherchi, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- поради което:
- да отмени решението на Бюрото на Европейския парламент от 1 август 2016 г.,
- да отмени предшестващото го решение на председателя на Парламента от 5 юли 2016 г., с което се налагат същите санкции,
- да присъди обезщетение за претърпените в резултат на обжалваните решения имуществени и неимуществени вреди, като присъди на жалбоподателя сумата от 13 306 EUR,
- във всички случаи да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 166 от Правилника за дейността на Европейския парламент, от нарушение на свободата на словото и на изразяване на мнение на гражданите на Европейския съюз, като се има предвид особеното обстоятелство, че посочените в решението думи са били изречени от депутат от Европейския парламент при упражняване на неговите функции в рамките на институциите на Европейския съюз, както и от нарушение на принципа за мотивиране на актовете на институциите на Европейския съюз.
2. Второто основание е изведено от нарушение на принципа за мотивиране на актовете на институциите на Европейския съюз и на член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, и/или от нарушение на общия принцип на безпристрастност.
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, на правото на защита, на член 166, първа алинея от Правилника за дейността на Европейския парламент.
4. Четвъртото основание е изведено от принципа за мотивиране на актовете на институциите на Европейския съюз и от нарушение на принципите на пропорционалност и *ne bis in idem*.

**Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. — Consejo Regulador del Cava/EUIPO — Cave de Tain
L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)****(Дело T-774/16)**

(2017/C 006/63)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Испания) (представител: C. Prat, lawyer))

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Cave de Tain L'Hermitage, union des proprietaires (Tain L'Hermitage, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна цветна марка на Европейския съюз със словния елемент „CAVE DE TAIN“ — марка на Европейския съюз № 11 345 824

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: Решение на пети апелативен състав на EUIPO от 5 септември 2016 г. по преписка R 980/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото не обезсилва марката на Европейския съюз що се отнася до „пенливи вина с контролирано наименование за произход“,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 във връзка с член 102, параграф 1, буква б) и член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013.

Жалба, подадена на 8 ноември 2016 г. — Mediaexpert/EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)

(Дело T-780/16)

(2017/C 006/64)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Mediaexpert sp. z o.o. (Варшава, Полша) (представител: J. Aftyka, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mediaexpert S.A. (Варшава, Полша)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз в черно, жълто и бяло със словния елемент „mediaexpert“ — марка на Европейския съюз № 11 674 132

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 11 август 2016 г. по преписка R 2583/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решението на отдела по отмяна от 29 октомври 2015 г. в производство за обявяване на недействителност № 000009371 С,
- да върне преписката на EUIPO с оглед изменение на решението по същество и заличаване на марка на Европейския съюз № 011674132 за всички услуги, за които тя се отнася,
- да осъди EUIPO да заплати разноските за производствата пред отдела по отмяна, апелативния състав и Общия съд.

Изложено основание

- Нарушение на член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 ноември 2016 г. — Pilla/Комисия и EACEA

(Дело T-784/16)

(2017/С 006/65)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Rinaldo Pilla (Венафро, Италия) (представител: A. Silvestri, avvocato)

Ответници: Европейската комисия, Изпълнителната агенция за образование, аудиовизия и култура

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- След като спре текущия подбор, да отмени изцяло, поради съществено нарушение на закона, решенето от 2 септември 2016 г. на Европейската комисия, Генерална дирекция „Образование и култура“, Ref. Ares 2016 4930111, за изключване на г-н Rinaldo Pilla от участие в проект за финансиране, а ако не отмени решенето, да отмени изцяло подбора като незаконосъобразен поради нарушение на закона.
- В спорната хипотеза, а именно непризнаването на г-н Rinaldo Pilla за подходящ кандидат, да осъди ответника да заплати в полза на жалбоподателя обезщетение за вреди, под формата на пропуснати ползи, произтичащи от неоснователното и немотивирано изключване от въпросния проект за европейско финансиране, в размер на 1 050 000,00 EUR, а при условията на евентуалност, в размер на 400 000,00 EUR.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу решението за изключване на жалбоподателя от подбора за участие в европейско финансиране [Call for proposals EAC/S05/2016, Support for a preparatory action to create an EU Festival Award and an EU Festival Label in the field of Culture: EFFE (Europe for Festivals — Festivals for Europe)].

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания.

1. Първо основание — съществено нарушение на закона във връзка с дял I от приложението към Препоръка 2003/361/СЕ на Европейската комисия от 6 май 2013 г., с член 2, точка 28 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 320), с Прогнозите на Съвета от 17 декември 2013 г., както и с член 1, алинея 821 от Закона за стабилност от 2016 г.

— В подкрепа на първото основание за обжалване жалбоподателят изтъква, че за целите на достъп до структурните фондове лице, което упражнява свободна професия, дори когато не е вписано в професионално сдружение, се приравнява на предприятие, независимо от правната му форма. Лицата, упражняващи свободна професия, имат достъп до фондовете за научни изследвания, за новаторство в областта на културата и за промишлени иновации. Според жалбоподателя в обжалваното решение не е отчетено обстоятелството, че в Законът за стабилност от 2016 г., който транспонира европейска препоръка от 2013 г., окончателно се уточнява, че лицата, упражняващи свободна професия, са приравнени на предприятия. Трябва да се счита, че жалбоподателят — лице, упражняващо свободна професия, е подходящ кандидат, тъй като е лице, упражняващо свободна професия със собствена партия по ДДС.

2. Второ основание — във връзка с искането за обезщетение за вреди.

— В това отношение се посочва, че изключването на жалбоподателя от подбора е причинило на последния сериозни вреди, тъй като несъмнено невключването му в подбора по проекта „VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE“ представлява очевидна пропусната полза, която трябва да се оцени по справедливост, като се вземат предвид естеството и обхвата на посочения проект, и чиято стойност за начало може да се приравни единствено на стойността на самото финансиране.

Жалба, подадена на 9 ноември 2016 г. — BSH Electrodomeesticos España/EUIPO — DKSH International („Ufesa“)

(Дело T-785/16)

(2017/C 006/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: BSH Electrodomeesticos España, SA (Уарте-Памплон, Испания) (представител: M. de Justo Bailey, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: DKSH International Ltd. (Цюрих, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Ufesa“ — заявка за регистрация № 10 857 29

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 13 юли 2016 г. по преписка R 1691/2015-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноси.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 9 ноември 2016 г. — Krasnyi oktyabr/EUIPO — Kondyterska korporatsiia „Roshen“ („CRABS“)

(Дело T-795/16)

(2017/C 006/67)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Moscow Confectionery Factory „Krasnyi oktyabr“ ОАО (Москва, Русия) (представители: O. Spuhler и M. Geitz, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia „Roshen“ (Киев, Украйна)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка със словния елемент „CRABS“ — заявка за регистрация № 1 186 110

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 11 август 2016 г. по преписка R 2507/2015-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноси.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 11 ноември 2016 г. — CEDC International/EUIPO — Underberg (Стръкче зелено-кафява трева в бутилка)

(Дело T-796/16)

(2017/C 006/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: CEDC International sp. z o.o. (Оборники Виелкополски, Полша) (представител: M. Siciarek, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Underberg AG (Диетликон, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: триизмерна марка на Европейския съюз (Форма на стръкче зелено-кафява трева в бутилка) — заявка за регистрация № 33 266

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 август 2016 г. по преписка R 1248/2015-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в производствата пред Общия съд и пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, букви а) и б), член 42, параграфи 2 и 3, член 75 и член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 14 ноември 2016 г. — Hanso Holding/EUIPO („REAL“)

(Дело T-798/16)

(2017/C 006/69)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hanso Holding AS (Tomasjord, Норвегия) (представител: M. Wirtz, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „REAL“ — заявка за регистрация № 14 020 093

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 2 септември 2016 г. по преписка R 2405/2015-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009

Определение на Общия съд от 16 септември 2016 г. — Комисия/CINAR**(Дело T-720/15) ⁽¹⁾****(2017/С 006/70)***Език на производството: английски*

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Определение на Общия съд от 16 септември 2016 г. — ICA Laboratories и др./Комисия**(Дело T-732/15) ⁽¹⁾****(2017/С 006/71)***Език на производството: английски*

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 78, 29.2.2016 г.

ПОПРАВКИ

Поправка на известието в Официален вестник по дело T-698/16
(Официален вестник на Европейския съюз C 441 от 28 ноември 2016 г.)
(2017/C 006/72)

Известието по дело T-698/16 Trasta Komercbanka a.o./ЕЦБ следва да се чете по следния начин:

Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. — Trasta Komercbanka и др./ЕЦБ
(Дело T-698/16)
(2016/C 441/34)
Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Trasta Komercbanka AS (Рига, Латвия) и 6 други (представители: О. Behrends, L. Feddern и М. Kirchner, lawyers)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на ЕЦБ от 11 юли 2016 г. за оттегляне на банковия лиценз на Trasta Komercbanka AS; и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат седем основания.

1. Първото основание е, че ЕЦБ нарушила член 24 от Регламента за ЕНМ ⁽¹⁾ и свързаните разпоредби при разглеждането от Административния съвет за преглед на по-ранното решение на ЕЦБ.
2. Второто основание е, че ЕЦБ не разгледала и оценила внимателно и безпристрастно всички фактически обстоятелства, включително (но не само) това, че ЕЦБ не отчела адекватно факта, че представените от латвийския регулаторен орган сведения и документи са неточни.
3. Третото основание е, че ЕЦБ нарушила принципа на пропорционалност, като не признала наличието на алтернативни мерки.
4. Четвъртото основание е, че ЕЦБ нарушила принципа на равно третиране.
5. Петото основание е, че ЕЦБ нарушила член 19 и съображение 75 от Регламент ЕНМ и злоупотребила с власт.
6. Шестото основание е, че ЕЦБ нарушила принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.
7. Седмото основание е, че ЕЦБ нарушила процесуални правила, включително правото на изслушване, правото на достъп до преписката, правото на достатъчно мотивирано решение и освен това нарушила член 83, параграф 1 от Рамковия регламент за ЕНМ.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG